

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 21 ТРАВНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№114 (7235)

ЦИТАТА ДНЯ

УРСУЛА ФОН ДЕР ЛЯЄН:

«Ми надали новий транш макрофінансової допомоги Україні розміром 600 млн євро. Попереду ще більше».

Президент Єврокомісії про те, що крім грошової допомоги, Євросоюз працюватиме і над відновленням нашої країни

Як скласти мультитест за кордоном

ОСВІТА. Наказом МОН затверджено перелік закордонних пунктів для проведення національного мультипредметного тесту (НМТ), отже українці, які вимушено покинули Батьківщину через війну, зможуть вступити до омріяних закладів вищої освіти.

Провести тестування заплановано в таких країнах: Австрія, Бельгія, Болгарія, Велика Британія, Данія, Естонія, Ірландія, Іспанія, Італія, Латвія, Литва, Молдова, Нідерланди, Німеччина, Польща, Португалія, Румунія, Словаччина, Угорщина, Франція, Хорватія, Чехія і Швеція.

НМТ за кордоном буде проведено так само, як і в Україні, тобто у спеціально обладнаних комп'ютерних центрах, де з учасниками працюватимуть українськомовні педагоги, яких навчили українські експерти.

Нагадаємо, до 7 червня 2022 року (включно) учасники на своїх інформаційних сторінках повинні підтвердити участь в НМТ та обрати місто, де їм зручно буде його скласти.

ЦИФРА ДНЯ

2 млн євро

надасть Японія МАГАТЕ для необхідного безпекового обладнання українських ядерних об'єктів, що зазнали атаки РФ

Уряд робить усе, щоб економіка працювала

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Дерегуляція, зменшення податків, кредити, допомога з логістикою — усе це дало змогу значній частині бізнесу повернутися до роботи

Триває передплата на II півріччя 2022 року. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua та ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

Газета для тих, хто приймає рішення

✓ ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

✓ ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

✓ КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

✓ ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

Передплатний індекс **61035**
Соціальний передплатний індекс **40227**

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

На 1 місяць **40** грн

На 3 місяці **120** грн

На 6 місяців **240** грн

70 грн

210 грн

420 грн

✓ УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2022 рік — безкоштовна.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **23 травня 2022 року**

USD 29.2549

EUR 30.918

RUB 4.836

AU 53896.01

AG 642.23

PT 28109.86

PD 58317.3

за 1 долар США

за 1 євро

за 10 рублів

за 1 трийську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Уряд робить усе, щоб економіка працювала

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Увступному слові перед черговим засіданням уряду Прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив, що 24 лютого цього року росія розпочала повномасштабне вторгнення в нашу країну, але війна почалася значно раніше. І цю війну кремль веде не лише на воєнному фронті, росія атакувала й атакує Україну на енергетичному, економічному, інформаційному та всіх інших фронтах.

«Окупанти обстрілюють промислові підприємства, руйнують інфраструктуру, нафтобази, блокують наші порти, що зупинити експорт. Ми робимо все, аби наша економіка працювала», — цитує слова Прем'єра департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів.

Очільник уряду зауважив, що, за оперативними даними Держмитслужби, загальна вартість товарів, які у квітні експортувала Україна, становила 2,7 мільярда доларів. Торік у квітні експортовано товарів на 5,4 мільярда, тобто удвічі більше.

«Щодня урядова команда працює над розширенням пропускної спроможності нашого західного кордону. Будемо нову логістичну систему. Відкриваємо нові пункти пропуску, зелені коридори. Максимально спростили проходження митниці, аби бізнес міг безперешкодно та швидко експортувати продукцію. Розпочнемо переговори з Європейським Союзом про укладення угоди про вантажні автомобільні перевезення між Україною та ЄС. Це означатиме максимальну можливу лібералізацію в цьому питанні та в пи-

танні доступу до європейських портів», — акцентував Денис Шмигаль.

Свідомий крок

Говорив Прем'єр і про те, що загалом дерегуляція, яку провів уряд, стосувалася фактично всіх галузей економіки. Так, запроваджено декларативний принцип роботи бізнесу. Скасовано необхідність отримання більшості дозволів. Запроваджено мораторій фактично на всі перевірки бізнесу. Кардинально спрощено приєднання до електричних мереж.

«Дерегуляція, зменшення податків, кредити під 0%, допомога з логістикою — усе це дало змогу значній частині бізнесу повернутися до роботи. Кількість підприємств, які повністю зупинили діяльність, скоротилася майже вдвічі порівняно з початком бойових дій — з 32% до 17%. За останні місяці відкрито понад 20 тисяч нових ФОПів. Це фактично відповідає показникам 2021 року.

Понад 215 тисяч підприємств обрали перехід на нову податкову систему, за якою ставка становить лише 2%. Це понад 44 тисячі юросіб та 173 тисячі фізосіб-підприємців. Завдяки розширенню програм кредитування під 0% спостерігаємо істотне зростання обсягів кредитування, зокрема на інвестиційні цілі. З 24 лютого цього року майже 6 тисяч бізнесів у всій країні скористалися цією програмою, а загальна сума кредитування становить 20,5 мільярдів гривень», — повідомив він.

За словами Прем'єра, станом на середину травня можна говорити про достатньо успішне проведення посівної кампа-

нії, яку в березні називали одним з головних викликів. Лише в межах програми державних гарантій на портфельній основі аграрії отримали 15,4 мільярда гривень. Загалом аграріям за всіма програмами видано 27 мільярдів. Ці кошти пішли на допомогу для понад 10 тисяч сільгоспвиробників. Завдяки цим та іншим заходам держави та героїчній і самовідданій роботі аграріїв уже вдалося засіяти понад 10 мільйонів гектарів ярими культурами.

Уряд продовжує допомагати підприємствам, які потребують

«Усі ці податкові, кредитні, дерегуляційні заходи уряду та парламенту призвели до зменшення надходжень до бюджету. Але це був абсолютно свідомий крок для того, щоб економіка почала відновлюватись», — наголошує Денис Шмигаль.

релокації. Переміщено вже 517 таких підприємств. Найбільше з них — переробної промисловості. На локаціях Фонду держмайна для цих підприємств встановлено символічну плату за оренду — гривня за квадратний метр.

«Усі ці податкові, кредитні, дерегуляційні заходи уряду та парламенту призвели до зменшення надходжень до бюджету. І податкових, і митних. Але це був абсолютно свідомий крок для того, щоб економіка почала відновлюватись. Дефіцит бюджету нині переважно закриваємо власними силами, але активізували роботу з міжнародними партнерами. Сподіваємося у найближчі місяці отримати

9 мільярдів євро від Євросоюзу. Майже 9 мільярдів доларів має надійти від США саме як фінансова допомога. Ці кошти допоможуть нам вистояти та оперативно відновлюватися.

Уже отримали частину грантових коштів із цільового фонду донорів Світового банку. Обсяг такої допомоги — 504 мільйони євро. Це зокрема кошти США та Великої Британії. Крім того, Європейська комісія виплатила Україні другу частину траншу макрофінансової допомоги обсягом 600 мільйонів євро. Щиро вдячні нашим парт-

вах ветеранів, ухвалена постановою «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо соціального захисту членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни та членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України» гармонізує чинні урядові нормативно-правові акти із законом від 15.03.2022 №2121, яким визнано право добровольців територіальної оборони на отримання статусу УБД і запроваджено таку категорію осіб, як сім'ї загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України.

Тобто добровольці Сил територіальної оборони Збройних сил, члени добровольчих формувань територіальних громад матимуть змогу отримати грошові виплати, передбачені в разі поранення та інвалідності внаслідок воєнної агресії рф проти України, а в разі загибелі члени їхніх родин отримають одноразову грошову допомогу. Крім того, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць матимуть змогу користуватися пільгами, передбаченими чинним законодавством.

«Уряд послідовно обстоює інтереси наших Захисників та Захисниць, які боронять Україну від російської агресії, а також членів їхніх родин. Із самого початку масштабного збройного вторгнення рф тисячі добровольців активно долучилися до лав тероборони, щоб посилити спроможності захисту нашої країни. Підтримка, надання соціальних гарантій та пільг цим категоріям — обов'язок держави», — цитує слова першого заступника міністра у справах ветеранів Олександра Порхуна пресслужба відомства.

Європарламент: режими путіна і лукашенка мають постати перед Міжнародним трибуналом

ГЕОПОЛІТИКА. Європарламент підтримав скасування імпорتنних мит на українські товари терміном на рік та закликав притягнути до відповідальності владу росії та білорусі

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Наприкінці квітня Єврокомісія запропонувала скасувати на рік імпорتنні мита на весь український експорт до країн-членів ЄС. На цей термін пропонували призупинити чинність європейських антидемпінгових та захисних правил щодо українських виробів зі сталі. Тоді в Єврокомісії назвали цей крок «безпрецедентним жестом підтримки країни, яка перебувала у стані війни» і заявили, що так Брюссель хоче підтримати українську економіку та допомогти Києву наростити обсяги експорту до ЄС. Виконавчий віцепрезидент Єврокомісії Валдіс Домбровскіс наголошував, що таку форму торговельної лібералізації щодо третіх країн ЄС застосовує вперше в історії.

Цього тижня цю пропозицію Єврокомісії підтримав Європарламент. За це рішення на пленарно-

му засіданні, яке відбулося у Брюсселі, проголосували 515 євродепутатів, 32 були проти, ще 11 утрималися. Останнім кроком для остаточного ухвалення цього рішення має стати затвердження регламенту про лібералізацію торгівлі з Україною Радою ЄС. Як очікують, він набуде чинності у червні і діятиме протягом року.

Нові норми лібералізації торгівлі між Україною та ЄС передбачають скасування мит на ті українські промислові товари, на які вони ще діють, системи вхідних цін на фрукти та овочі, а також тарифних квот на безмитний імпорту сільськогосподарської продукції. Тобто всі українські товари можна буде ввозити до ЄС без сплати мит. А антидемпінгові мита, запроваджені на українські товари протягом чинності регламенту, не збиратимуть навіть після завершення його чинності.

«Російська неспровокована та невинуватена агре-

сивна війна проти України чинить з 24 лютого 2022 року вкрай негативний вплив на спроможність України торгувати з рештою світу через руйнування виробничих потужностей і недоступність значної частки транспортних засобів внаслідок закриття доступу до Чорного моря», — йдеться у документі. Ці тимчасові та виняткові заходи сприятимуть підтримці й розвитку наявних торговельних потоків з України до ЄС, сподіваються у Європарламенті, а також пом'якшать руйнівний вплив війни на економіку країни. Чинність нового регламенту можуть призупинити, якщо Київ запровадить нові торговельні бар'єри для товарів з ЄС, за винятком, якщо такий крок чітко виправданий у контексті війни.

Окрім резолюції про торговельні преференції для України, євродепутати ухвалили ще один документ, у якому закликали ЄС взяти всіх необхідних

заходів відповідно до міжнародних судових процедур, щоб притягти до відповідальності російський і білоруський режими за воєнні злочини, злочини проти людства, геноцид та агресію. Розслідування та судові переслідування мають поширюватися на весь особовий склад російських збройних сил, а також урядовців, причетних до скоєння воєнних злочинів, ідеться у документі.

«Європарламент ще раз найрішучіше заявляє про свій осуд атаки російської Федерації на територіальну цілісність та суверенітет України і вважає це серйозним порушенням міжнародного права, зокрема Статуту ООН, а також висловлює найглибшу солідарність із народом України», — йдеться у резолюції.

Щоб злочинці понесли заслужене покарання за акти агресії проти України та українців, євродепутати звертаються із закликом створити спеціальний

міжнародний трибунал і вважати винними у скоєному російських політичних лідерів, військове командування «та всіх до них причетних». Депутати Європарламенту пропонують ЄС надати якомога швидше всі необхідні людські та бюджетні ресурси, а також адміністративну, слідчу та матеріально-технічну підтримку, необхідну для створення такого трибуналу.

У резолюції наголошено, що звірства, які чинили російські окупаційні війська в Україні, а саме обстріли мирних міст і сіл, примусова депортація, використання заборонених боєприпасів, напади на цивільних осіб, які евакуюються через заздалегідь узгоджені гуманітарні коридори, страти та сексуальне насильство — це порушення міжнародного гуманітарного права. Є всі підстави ці дії кваліфікувати як військові злочини, стверджують депутати і наголошують, що досі ви-

нних у цих злочинах закон не переслідував. У справі розслідування та судового переслідування причетних до скоєння воєнних злочинів ЄС має діяти швидко, «оскільки існує серйозна загроза знищення доказів через бойові дії, які тривають».

У резолюції висловлено підтримку розслідуванню, що розпочав Офіс прокурора Міжнародного кримінального суду, роботі, яку розпочала Комісія з розслідування Управління верховного комісара ООН з прав людини, а також усім незалежним організаціям громадянського суспільства та органам влади України, котрі збирають докази. Євродепутати підтримали створення спільної слідчої групи, в яку увійшли Литва, Польща та Україна під координацією Агентства ЄС зі співробітництва у сфері кримінального правосуддя Євроюст і до якої долучиться Офіс прокурора МКС.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Потрібно бути готовими увійти у Крим, коли росія ослабне»

Заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Ільмі УМЕРОВ

Цими днями в Україні пам'ятна дата — 78-мі роковини депортації з Криму кримськотатарського народу на фоні повномасштабної війни, розв'язаної в Україні російською федерацією, — спадкоємцею злочинного радянського режиму.

Цього дня слова «Ніколи снов!»», «Ніколи знову!», «Never again!» звучать як гірке глузування з уроків Другої світової війни, бо знову стали реальністю нацизм і геноцид, вбивства та насильство, депортації та викрадення дітей і дорослих за одну лише належність до України.

Про те, як вижити українцям після геноциду росії і якими вийшли з депортації 1944 року кримські татари, чому не можна підиривати Керченський міст і як буде звільнено Крим, Укрінформу розповів заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу, колишній політв'язень Ільмі УМЕРОВ.

— Ільмі Рустемовичу, на вашу думку, депортація 1944 року зламала кримських татар чи загартувала?

— На мою думку, після депортації ми стали значно сильнішими. Відомо, що за час шляху у вигнання і за перші роки життя в депортації народ втратив майже половину своєї чисельності. Людей косили голод, хвороби, поневіряння. Але найпринизливішим було те, що для них було встановлено комендантський режим, за порушення якого карали вироком до 20 років в'язниці. Цілих 12 років люди не могли бачитися одне з одним, шукати родичів і членів сім'ї, яких загубили.

Але після 1956 року, коли комендантський режим було скасовано, з'явилася можливість пересуватися з одного населеного пункту до іншого, хоча їздити до Криму було заборонено назавжди. Саме можливість зустрічатися та обговорювати проблеми, з якими зіткнувся народ, згуртували кримських татар проти жакливої несправедливості та сприяли виникненню у 1950-х роках національного руху. З роками він міцнів, розвивався, розширювався і трансформувався в організованіш представницькі структури — ОКНР (Організація кримськотатарського національного руху), Меджліс, Курултай. Повернувшись до Криму, 1991 року кримські татари скликали другий курултай, прив'язавши його до першого, що відбувся 1917 року в Бахчисарі, зберігши таким чином історичну спадкоємність та форму політичної організації. Відтоді ми маємо представницькі органи.

— Саме вони дали змогу кримським татарам вийти із депортації сильними?

— Так, вони значно зміцнили наше становище, коли ми повернулися на батьківщину, причому настільки, що влада в Криму називала нас паралельною владою, хоч ми на це не претендували.

Але тепер претендуватимемо. І у проектах, які підготувала комісія Буткевича (Володимир Буткевич — керівник робочої групи з підготовки змін до 10-ї глави Конституції України про АРК. — Ред.), прописано і місце Меджлісу з Курултаєм, і те, як прийматимуть рішення у парламенті, на які питання впливатиме Меджліс, на які — Курултай, усе це враховано.

Сьогодні законопроект про статус кримськотатарського народу чекає на свій розгляд, він на черзі у Верховній Раді. Звісно, якби він був прийнятий пакетом разом із законом про корінні народи, коли було понад 300 голосів, було б краще. Але ми припускаємо, що і його підтримають українські депутати, і це стане ще одним кроком до відновлення в Криму національної автономії корінних народів України та загалом до зміцнення української державності.

— Яким досягненням кримських татар сприяли організація та створення їхніх представницьких органів у Криму за роки незалежності України?

— Окупація Криму завадила до кінця здійснити відновлення та поповнення ресурсів, втрачених після депортації. Ми почали відкривати національні школи, реалізовували інші освітні та культурні проекти. Ми, звісно, не завершили процес повернення з місць депортації всіх кримських татар — сотні тисяч ще залишилися на теренах колишнього СРСР. Але нам вдалося більш-менш організувати певну систему освіти кримськотатарською мовою. При цьому попит на національні школи був дуже високим, хоча через катастрофічну нестачу підручників змогли відкрити лише 15 кримськотатарських шкіл.

Великою мірою, починаючи з 1991 року, після того як розвалився союз, українська влада дозволяла нам робити те, що ми могли зробити самостійно, особливо не допомагаючи нам, але й не перешкоджаючи. Вони завжди йшли за нами, а не попереду. Ми спершу щось зробимо, погаласуємо, посваримося, потім уже за фактом розпочиналася якась робота.

— Наприклад?

— Приміром, найбільший наш проект — так звані земельні самозахоплення або, як ми кажемо, самоповернення. Завдяки їм 45 тисяч сімей кримських татар здійснили безкровне повернення на батьківщину, самотужки збудувавши собі житло. Українська влада лише через кілька років після захоплення землі почала оформляти ділянки та реєструвати кримських татар. Потім почали облаштовувати ці території, проводити мережі, комунікації, і все це обходилося в рази дорожче, ніж якби цей процес відбувався злагоджено та цілеспрямовано.

Якби з 1989 року, а саме тоді розпочалося наше масове повернення до Криму, влада з власної волі відводила та узаконюва-

ла придатні для будівництва житла земельні ділянки, вони були б у межах населених пунктів, розташовувалися ближче до наявних комунікацій та коштували б державі набагато дешевше. А так наші 300 селищ-самобудів дуже дорого обійшлися Україні. І так вирішувалися практично всі наші проблеми — не за домовленістю, а за фактом, не завдяки, а всупереч.

— Які проекти реалізують кримські татари у Криму сьогодні?

— Усі проекти, підтримані російською владою у Криму, зокрема кримськотатарські, є політичними. Є недержавні культурні проекти, які спонсорують місцеві підприємці та які, доки працюють, мають, за можливості, заохочувати і підтримувати. Але зараз їх дедалі менше і незабаром зовсім не стане. Наприклад, новинний сайт Crimean Tatars чимось не догодив Аксенову (так званий глава окупаційної влади Криму. — Ред.), щось не сподобалося йому і в проекті «Кара Деніз продакшн». Кажуть, їх можуть закрити. Під загрозою закриття і проект «Къырымда яша!» («Живи у Криму»).

— Наскільки актуальною сьогодні у Криму є проблема збереження та виживання?

— Навчитися виживати у Криму сьогодні актуально, як, мабуть, ніколи в історії. Навіть після першої анексії Криму росією в 1873 р. проблема виживання не була настільки складною. Тоді вихід кримських татар був масовим, кількість людей у Криму теж зменшувалася, але настільки погано, як зараз, кримським татарам і тим, хто живе у Криму, не було.

Зараз на величезній території росії, якщо умовно зарахувати Крим до росії, єдиною групою людей, об'єднаних за етнічною ознакою і не лояльних до путіна, є кримські татари. У всій росії такої етнічної групи, такого народу, який був би дисидентом, більше немає. Рівень свідомості та вміння орієнтуватися у політиці у кримських татар дуже високий. Хіба таке може сподобатися росії?

— Що б ви порадили українцям, які зазнали шоку і потрясіння від дій рф в Україні? Як людям морально пережити те, що сталося, після того, як вони вижили фізично?

— Виживати морально та психологічно буде складно насамперед тим, хто перебував увесь цей час під впливом пропаганди росії. Їм насамперед потрібно вибудувати причинно-наслідкові зв'язки між їхніми колишніми політичними пріоритетами і тим, що відбувається сьогодні в Україні. Потрібно зробити висновки та зрозуміти: багато що залежало від їхнього вибору під час голосування за своїх представників у владі.

І якщо цієї теми торкатися, мені здається, варто нагадати, що багато громадян України на останніх виборах голосували за партію, яка була проти України, що вони обирали мерів, які обстоювали не проукраїнські позиції. Нині ж їх вбиває та країна, за яку вони чіплялися. Їм треба зрозуміти, що з їхньої вини постраждала, причому більшою мірою, ніж вони, та частина людей, яка була на проукраїнських позиціях.

— Хіба не скрізь однаково страждають люди лише за належність до громадянства України?

— Ситуація не скрізь однакова. Там, де росія почала контр-

олювати якісь населені пункти, наприклад, у Херсонській області, окупанти зі списками проукраїнських активістів, журналістів ходили до їхніх домів. Хтось дав їм ці списки! Людей викрадали, відвозили у підвали за політичні переконання, декого судили та незаконно виносили вироки у Криму. Місцезнаходження багатьох людей досі не відоме. Думаю, сьогодні влада пожинає результати своєї бездіяльності...

— ..в українізації проросійських регіонів?

— І в цьому також. Я в багатьох інтерв'ю, починаючи з 2014 року, неодноразово говорив, що наприклад Криму нам треба робити відповідні висновки. У Криму 70—80 відсотків держслужбовців та правоохоронців були налаштовані на росію, і у 2014 році вони стали зрадниками майже всі. У Херсоні цей відсоток навіть вищий, бо там немає кримських татар, принаймні не 17%, як у Криму. Тому там трапилася така сама ситуація, як у Криму. Дуже багато держслужбовців стали проти України, і репресії сьогодні проводяться проти тих, хто не змінив своєї позиції. Більшість із них змушені були виїхати з регіону.

І якщо подібне трапиться у Миколаєві чи Одесі, боюся, ситуація може бути такою самою. Тобто Крим Україну мало чого навчив. І наприкінці 1980-х, коли ми почали повертатися до Криму, наша проукраїнська позиція нічого не навчила. У Києві в цьому вбачали якусь каверзу, і в багатьох доповідних записках з Криму каналами спецслужб йшла інформація, що кримські татари становлять загрозу незалежності України. А тим часом нам усім треба було українізувати Україну. Але не грубо — приїдемо «поїздом дружби» і всіх нас тут замочимо. Цього б ніхто не допустив, але були люди, які це промовляли. Не лише Крим, а й Херсон, Донецьк, Луганськ потребували збалансованої національної політики — там теж було багато антиукраїнських настроїв.

— Як, на вашу думку, треба вчинити з тими, хто пішов працювати на окупаційну владу?

— Я думаю, у цьому питанні має бути як загальний, так і індивідуальний підхід. Індивідуальний підхід знадобиться, коли розпочнуться судові розгляди, бо кожен має відповідати за те, що він зробив. Це буде багато процесів, вони будуть відкритими, з безліччю свідків — також відкритих, не засекречених. Наприклад, заступник голови сілради — начебто він колабораціоніст, але чи завдав він шкоди, потрібно буде з'ясовувати за допомогою свідків у суді. Або, наприклад, дільничний поліцейський — у нього держслужба та посада, хоч і дуже маленька. Але, можливо, як дільничний він допомагав людям, когось рятував, приносив користь суспільству, на відміну від тих правоохоронців, які незаконно переслідували людей. Формально дільничний винен, що працював у системі окупаційної влади, але має пройти через суд, який оцінить його дії.

Ми часто говоримо, що вчителі та соціальні працівники поза підозрами, але буває, що вчитель, підкорившись російській системі освіти, вів пропаганду, гнобив дітей, змушував носити військову форму росії. У цьому разі суд — це єдина структура, яка може ухвалити рішення не лише за законом, а щодо ситуації.

— Скидається на те, що після деокупації професія судді буде вкрай затребуваною у Криму.

— Так, потреба у них буде велика. Про те, як підготувати необхідну кількість фахівців та організувати чесні суди у Криму, варто подумати вже сьогодні. Адже будь-якої миті може виникнути ситуація, коли нам потрібно буде увійти у Крим.

— Це буде мирний шлях повернення півострова до України?

— Війною нам Крим повернути не вдасться, але Україна повинна мати готовність номер один, мати достатньо військ, щоб упродовж 2—3 годин зайняти всю територію Криму. Це знадобиться, коли росія почне руйнуватися. Тоді буде мало часу, можливо, один або три дні, а може, кілька годин, коли з-під уваги центру зникне Крим, бо в москві будуть проблеми. І в цей момент Україна має встигнути зайти у Крим. Там одразу має запрацювати військова адміністрація, встановлений комендантський режим. А потім років 15—20 — жодних виборів, населення треба очистити, аби залишилися тільки, хто визнає Україну. А решта нехай користається мостом.

— Значить, міст через Керченську протоку руйнувати не можна?

— У жодному разі. Ним усі охочі повинні виїхати, за винятком тих, хто має руки в крові. Тих мають віддати під суд.

— Від чого сьогодні безпосередньо залежить процес звільнення Донбасу та повернення Криму?

— Гадаю, повернення Криму безпосередньо залежить від того, наскільки глибоко і сильно ослабне рф і наскільки швидко вона програватиме. Крим можна буде повернути тільки в тому разі, якщо росія перестане існувати в нинішньому вигляді.

— Тобто на компроміс вона не піде?

— Ні, я не вірю, що вона здатна на компроміс. Україна зможе повернути свої території за умови, що світ їй допомагатиме, причому активніше, ніж зараз. Що це означає? Це означає, що росіяни мають накивати п'ятами — а зараз вони продовжують штурмувати українські міста, займати якісь села, контролювати Херсонську та частину Запорізької області. Вони призначили там свою владу, змінили прапори та проводять репресії проти представників української влади. Також вони активно пробиваються до адміністративних кордонів Луганської та Донецької областей. До Києва їм не вдалося дістатися, але вони продовжуватимуть свої спроби захоплення столиці.

Тільки-но у Москві зникне бажання бомбити українські міста та села — а це станеться, коли допомога колективного Заходу Україні буде істотношою та оперативнішою, — тоді Крим повернеться.

Зауважу, що усунення путіна не вплине на це питання, оскільки замість нього прийде другий путін, тому потрібно боротися не з ним, а за системні та всеосяжні санкції проти росії і посилення військової могутності нашої країни. Тільки це зможе змусити росію повернути захоплені території та відновлювати зруйноване війною.

Зера АШИРОВА,
Укрінформ

(Надруковано зі скороченнями)

КУЛЬТУРА

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Конвенції про транскордонний вплив промислових аварій

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Приєднатися до Конвенції про транскордонний вплив промислових аварій, учиненої 17 березня 1992 року в м. Хельсінкі, з поправками від 19 грудня 2015 року (додається), яка набирає чинності для України на дев'яностий день після дати здачі на зберігання документа про приєднання, з такою заявою:
«Україна приймає відповідно до пункту 2 статті 21 Конвенції обидва способи врегулювання спорів як обов'язкові для будь-якої Сторони, що приймає на себе таке ж зобов'язання».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 травня 2022 року
№ 2232-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до частини першої статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» щодо розширення переліку осіб, які мають право на безоплатну вторинну правову допомогу

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Частину першу статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577 із наступними змінами) доповнити пунктами 8-2 та 13-1 такого змісту:
«8-2) особи, які не мають документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, - на правові послуги, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 13 цього Закону, з питань встановлення в судовому порядку фактів, що мають юридичне значення, пов'язаних з оформленням та видачею таких документів»;
«13-1) потерпілі від кримінальних правопорушень проти статевих свободи та статевої недоторканості, катування або жорстокого поводження під час воєнних дій чи збройного конфлікту, - на правові послуги, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 13 цього Закону, у кримінальних провадженнях, розпочатих за фактом вчинення таких кримінальних правопорушень».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 травня 2022 року
№ 2238-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про затвердження Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 травня 2022 року «Про примусове вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів»

Відповідно до статті 3 Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів» Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Указ Президента України від 11 травня 2022 року № 326 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 травня 2022 року «Про примусове вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
12 травня 2022 року
№ 2249-IX

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 травня 2022 р. № 595
Київ

Про здійснення державних зовнішніх запозичень у 2022 році шляхом залучення кредиту від Кредитної установи для відбудови (KfW)

З метою виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» в умовах воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 «Про введення воєнного стану в Україні», Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Здійснити державні зовнішні запозичення у 2022 році шляхом залучення кредиту від Кредитної установи для відбудови (KfW).

2. Затвердити Основні умови здійснення державних зовнішніх запозичень у 2022 році шляхом залучення кредиту від Кредитної установи для відбудови (KfW), що додаються.

3. Міністерству фінансів передбачити під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік кошти для погашення та обслуговування державних зовнішніх запозичень, здійснених згідно з цією постановою.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 травня 2022 р. № 595

ОСНОВНІ УМОВИ здійснення державних зовнішніх запозичень у 2022 році шляхом залучення кредиту від Кредитної установи для відбудови (KfW)

1. Державні зовнішні запозичення у 2022 році здійснюються шляхом залучення кредиту від Кредитної установи для відбудови (KfW) на загальну суму, що не перевищує 150 млн. євро (далі — кредит), та надаються відповідно до Угоди про кредит між Україною в особі Міністра фінансів України («Позичальник») та KfW, Франкфурт-на-Майні («KfW») (далі — Угода про кредит) у межах, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2022 рік».

2. Строк погашення кредиту становить 15 років від дати укладення Угоди про кредит (з урахуванням пільгового періоду відстрочення погашення кредиту строком на п'ять років від дати укладення Угоди про кредит).

3. На суму кредиту нараховуються проценти за плаваючою річною процентною ставкою, що складається з шестимісячної ставки EURIBOR та маржі, розмір якої буде визначено в день підписання Угоди про кредит, з можливістю зміни на фіксовану річну процентну ставку після залучення кредиту.

Проценти сплачуються кожні шість місяців 15 травня та 15 листопада.

4. Разова комісія з управління кредитом становить 0,5 процента обсягу кредиту; комісія за зобов'язання — 0,25 процента річних (нараховується на невикорані суми кредиту починаючи з десятого місяця після підписання Угоди про кредит).

5. Погашення та обслуговування кредиту здійснюються за рахунок коштів, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

6. Інші умови залучення кредиту визначаються Угодою про кредит та іншими документами, пов'язаними з його залученням.

Краса і слово рятують

ІНІЦІАТИВА. У Тернополі втілюють гуманітарно-освітній проєкт «Українці допомагають українцям»

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Війна — це і фронт культурний, мистецький. На це зважили в Тернополі. Адже, на переконання миського очільника Сергія Надала, в обласному центрі багато людей, які хочуть допомагати в посиленні такого фронту для боротьби з російським окупантом. І на початку квітня в місті репрезентували гуманітарно-освітній проєкт «Українці допомагають українцям». Узялися об'єднати митців, які прагнуть долучатися до творчих ініціатив, координувати спільні зусилля.

Основними завданнями визначили допомогу та підтримку захисників України, внутрішньо переміщених осіб, тернопільців. Миська центральна бібліотека стала осередком втілення цього проєкту, своєрідним клубом для спілкування, зустрічей, обміну думками.

Книжки для маленьких біженців у Польщі

У межах проєкту організували різноманітні заходи. Варто назвати музичну платформу «Все буде Україна», на якій запропонували концерти «Музика проти війни», «Фортепіанна творчість Василя Барвінського». Розмовний клуб «Слово» узявся піднімати рівень естетичного виховання через українське мистецтво, розвивати навички мовлення українською й проводити мовні забавлянки, ігрові заняття, класи з розвитку дикції, народознавчі та мистецькі заходи. Освітній хаб перейнявся підготовкою школярів до тестування з української мови, математики, історії України, подбав про роботу творчих лабораторій і клубів цікавого дозвілля.

Миські бібліотеки вже втретє організували акцію зі збирання книжок українською мовою для дітей, які через війну вимушено перебувають у сусідній Польщі. По допомогу звернулися до читачів, небайдужих тернопільців.

Як каже Оксана Лехіцька, в.о. директора комунальної установи «Тернопільська міська центральна бібліотечна система», не ставили вимог до доброчинців, щоб приносили у книгозбірні якусь конкретну літературу, хіба просили їх, щоб ці книжки були якщо не нові, то хоч добре збережені. Тож серед книжкового розмаїття є твори, що ввійшли у шкільну програму, енциклопедії, казки, поетичні збірки, краєзнавча література, яка дасть змогу дитворі більше дізнатися про рідний край. Хтось із тернопільців дарує одну книжку, хтось і більше.

На акцію з радістю відгукуються тернопільські

письменники. Валентина Семеняк давно пише для дітей. Крім інших своїх творів, вона принесла й кілька примірників книжки «Бабусині секрети, або Де живе душа», яку лише нещодавно випустила у світ. Поетеса, радіоведуча Лариса Миргородська передала для українських дітей у Польщі десять своїх поетичних збірок «В оркестрі дня», до того ж кожному з автографом для читача. Марія Хомишин-Троїчак вирішила подарувати цілий комплект пісенника «Пісенні намистинки». Це дуже добре, що є комплект однакових книжок, бо, маючи його, можна проводити урок.

Майже тисячу книжок із Тернополя у Польщу вирішили передати саме в День Європи. Українську літературу доправлять цього разу до міста Легниці в Нижньосілезькому воєводстві. Греко-католицька парафія, яка діє в цьому польському місті, звернулася до тернопільської громади із проханням допомогти їй зібрати книжки українською мовою для дітей 6—16 років. У Легниці нині перебуває багато українських хлопчиків і дівчаток, тут є українсько-польська школа, діє українське товариство, тому при парафії прагнуть створити українську бібліотеку. Зваживши на це, тернопільські бібліотекарі взялися збирати літературу не лише для дітей, а й для старших.

А поети читають вірші

Щочетверга в полудень у середмісті Тернополя на східцях Українського дому «Перемога» хтось із запрошених поетів читає власні вірші. Акцію «Артвулиця» організовують як один із заходів проєкту «Українці допомагають українцям». Тернопільці та гості міста можуть притишити ходу чи зупинитися й насолодитися красивим поетичним словом. Оксана Лехіцька каже: коли виступала «біла ластівка Донбасу» Ганна Гайворонська, люди навіть плакали. Поетеса читала власні твори з любов'ю й боєм. Пані Ганна тимчасово живе в Тернополі, бере тут активну участь у різних культурних заходах, до великої війни мешкала у Кременінні на Луганщині. У вірші «Біженцям зі сходу» вона зізналася, що її писання сумне, бо далеко рідний дім і «забрано небо в містах і доля тепер у руїнах». Та поетеса вірить, що навчиться колись радіти, й «схід в Україну вросте».

«Артвулиця» відкрила творчість Катерини Магули. Вона тернополянка, навчається в педуніверситеті. Дівчина теж із пристрасстю читала вірші про Україну. Присвятила свою поезію й багатостраждальному Маруполо: «

Фото автора

Ці книжки від тернопільців доправлять вимушеним переселенцям, які тимчасово живуть у Польщі. Їх дбайливо зібтали в.о. директора комунальної установи «Тернопільська міська центральна бібліотечна система» Оксана Лехіцька та головні бібліотекарки Юлія Кіндзерська та Надія Киселиця (зліва направо)

Там дім — це те, чого немає.
Там спокій те, про що мовчать.
Про тишу там ніхто не знає.

Й про відчай
лиш в душі кричать.

Слово письменника й розповідь про його життєвий і творчий шлях звучить під час флешмобу «Українське слово». Цей захід тернопільські бібліотекарі втілюють в онлайн-режимі. Узялися репрезентувати представників прекрасного письменства з усіх областей України. Кожна міська книгозбірня почергово готує відеопрезентації одного дня про відомого гостя, а наступного — про когось із членів Тернопільської обласної організації НСПУ. Центральна бібліотека розпочинала цю акцію з розповіді про Андрія Кокотюху та Олександра Смика. Пан Андрій, як каже Оксана Лехіцька, дозволив на вибір прочитати уривок з його «Червоного», записав власне звернення.

Бібліотекарі-волонтери

Під крилом культурної та соціальної ініціативи «Українці допомагають українцям» є місце й розвитку волонтерства. Бібліотекарі беруть участь у волонтерському освітньому проєкті «Твій вектор — школа». Він діє на базі школи-ліцею №6 ім. Назарія Яремчука. З дітьми проводять різні тематичні заняття, присвячені українським книжкам. Задля цього, як стверджує Оксана Лехіцька, працівники книгозбірень використовують різні форми роботи: читають книжки, організовують ігри, переглядають мультфільми, проводять майстер-класи.

«Багато дітей із переселених родин не знають, що є такі книжки, є українські автори, які пишуть для них», — каже пані Оксана.

У Тернополі дитячі бібліотеки вже давно використовують для читачів лише українськомовні фонди. За це щиро вдячні всім видавництвам країни, котрі друкують книжки українською мовою, цікаві за змістом і художнім оформленням. Оксана Лехіцька впевнена, що автори та видавництва мали б подбати, аби з'являлося більше іноземної літератури в українському перекладі.

Майстер-класи, які організовують у межах гуманітарно-освітнього проєкту, викликають у хлопчиків і дівчаток неабияку зацікавленість. У квітні вчили і малих тернопільців, і дітей з родин переселенців розписувати писанки, робити декорації великодніх кошків, декупаж свічок. Загалом 160 осіб узяли участь у такому творчому вишколі. Свої роботи згодом відправили як оберіг нашим воїнам, які захищають українську землю від рашистських окупантів.

Вишитий оберег для своєї родини діти могли підготувати власноруч під час майстер-класу з вишивання. Центральна бібліотека підготувала для дітей-переселенців майстер-клас із техніки борщівської вишивки. Водночас вони дізнаються багато цікаво про українські звичаї та обряди.

У межах гуманітарно-освітнього проєкту на платформі «Мистецтво рятує світ» організовують чимало виставок творчих робіт учнів, зокрема вихованців Тернопільської художньої школи ім. Михайла Бойчука.

ТОЧКА ЗОРУ

Голова Федерації роботодавців Закарпаття
Володимир Панов:
«Найбільший капітал — люди,
і їх повертатимемо додому»

У надскладний для країни час мільйони українців вимушено залишили домівки. Багато з них опинилися за кордоном, де знайшли собі не лише прихисток, а й роботу. Відтік величезної армії працівників з України створює загрози, з якими може зіткнутися вітчизняна економіка після закінчення війни, коли особливо потребуватиме кваліфікованих кадрів. Тим часом очевидна потреба пришвидшеного розвитку економіки. Саме такий сценарій забезпечить нашій країні гідне існування в європейському співтоваристві.

Як іти цим шляхом, як повертати українців додому та створювати для них робочі місця? Думками ділиться топменеджер із багатим досвідом очільник Федерації роботодавців Закарпаття Володимир ПАНОВ.

В умовах форс-мажору
Думаючи про завтрашній день нашої економіки та повернення наших громадян, треба розібратися в деталях, чому вони виїжджають. Адже виїжджали і до війни. Це, як правило, були люди підприємливі, які шукали кращих умов для життя. Їх можна зрозуміти.

Одна частина їхала для того, щоб повернутися і вкласти гроші в економіку. Інша — всі ті, які залишалися там на постійно і не мали наміру повернутися. Це властиво космополітичним людям, які не відчувають глибокої прив'язаності до коренів, землі батьків.

Але в ці часи всі, зокрема роботодавці, перебувають в умовах форс-мажору — Україна у стані війни. Люди виїжджають не через пошуки кращого життя, а через неможливість залишатися за місцем свого проживання. Ця ситуація значно складніша і цілком нова для нас. Ми не звикли працювати в такому режимі, лише вчимося. Тому треба ретельно з'ясувати, що робити, аби біженці від війни поверталися з-за кордону.

Звісно, багатьох не треба буде ні в чому переконувати, і шойно скінчаться бойові дії, вони по-

ДОСЬЄ «УК»

Володимир ПАНОВ. Управлінець, громадський діяч, професіонал із понад 30-річним досвідом роботи у галузі менеджменту, залучення інвестицій та реалізації інвестиційних проєктів в Україні.
Протягом багатьох років займається залученням інвестицій в економіку України та Закарпатської області, забезпечивши лідерство регіону (2001—2004 роки) у рейтингу інвестиційної активності та динаміки залучення іноземних капіталів. Співзасновник міжнародних виставок EXPO-EAST.
Із 2005 року обіймає керівні посади на підприємствах групи компаній, член наглядової ради ПрАТ «Єврокар», директор керуючої компанії індустріального парку «Соломоново» на Закарпатті, генеральний директор девелоперської компанії. У 2014 році його обрано віцепрезидентом Асоціації «Інноваційний розвиток України». Голова Федерації роботодавців Закарпаття. Доктор філософії.

За прикладом сусідів, але краще

Основний наш капітал — працелюбні й талановиті люди. На них базується той прорив в економіці, на який сподіваємося і якого гідні українці. Як досягти таких цілей? Чогось нового не скажу, крім того, що влада зобов'язана створювати

Книжки Володимира Панова — практичні поради з ведення бізнесу та залучення інвестицій

умови, за яких вітчизняна економіка буде конкурентоспроможною. Тобто коли в Україні можна буде виробляти товар і продавати його на вигідніших умовах, ніж на колективному Заході.

Далеко не треба ходити, а найперше глибоко проаналізувати, як успіхів добивалися, скажімо, Німеччина і Франція. І ще більш показовий живий досвід сусідніх Словаччини, Чехії, Польщі, Угорщини — країн, які перебували у схожих із нашими умовах. Як середовище, яка система координат дозволила їм вийти на сьогоднішній рівень економіки. Секрети успіхів цих країн ми повинні перенести в Україну, забезпечивши ще вигідніші умови для бізнесу. Не копіювати, а, взявши за основу їхню систему законів в економічній галузі та досвід їхнього практичного втілення, повинні пристосувати до умов українських. Удосконаливши, зробити ще кращими.

У багатьох моїх статтях, публічних виступах довелося розповідати про точки зростання, спеціальні режими інвестиційної діяльнос-

ті, індустріальні парки тощо. Вони здатні стати тими острівцями, які з часом можуть об'єднатися, утворивши цілий материк економіки. Це інструменти, за допомогою яких можна підняти економіку на високий щабель.

Але я, здається, знайшов формулу, яка говорить сама за себе. Україна повинна вийти на такий рівень, за якого на 25% у нас вигідніше буде виробляти товари, ніж, скажімо, в Угорщині або Словаччині. За таких умов інвестор, який має намір вкласти гроші, буде готовий обрати Україну.

Коли йдеться про інвестиційну привабливість будь-якої країни, то часто згадують про суди, що працюють, та англійське право. А це про корупцію, бюрократію, податкову систему, яка сковає і не дає змоги вільно працювати. Це все гальмівні колодки, які заважають нам стати кращими.

Якщо домінуватиме економіка, якщо наріжним питанням буде її стимулювання і забезпечуватимуться ті 25%, можемо добитися амбітних цілей. Інвестор широко заїде в Україну.

Дешева робоча сила — не наш шлях!

Із лексику українців і влади хочеться раз і назавжди вилучити словосполучення «дешева ро-

біднімо країну за рахунок обігу коштів, які наш споживач вкладає в власну економіку. Він буде і покупцем, й інвестором водночас.

Вважаю, що домінантний чинник економіки — створення робочих місць. Високий життєвий рівень населення, яке працює, дає змогу отримувати грошові вливання в економіку, забезпечувати від нього інвестиційні кошти. Це цілком реальний шлях.

Згадуючи минулі успіхи

Багатою відомі успіхи, досягнуті в період існування спеціальної економічної зони (СЕЗ) «Закарпаття», а також територій пріоритетного розвитку в області, що існували впродовж 2001—2004 років. Тоді на Закарпатті було створено 90 високоякісних підприємств з іноземним капіталом. За кілька років у чистому полі зведено вісім сучасних заводів, понад 35 заводів реанімували і довели до конкурентного рівня. Держава тоді відкрила вікно можливостей, і менеджери ним скористалися.

Якщо зараз аналізувати історію тих досягнень, то ми повинні розуміти, що повторити їх не вдасться: змінилися час і умови, користуватися тодішніми інструментами нині неможливо. Але ті успіхи дають нам право говорити: коли держава створює умови, то бажаного можна досягти.

На підставі цього можна стверджувати, що якщо Україна відкриє вікно можливостей для всього вітчизняного бізнесу, то він ними стовідсотково скористається. І це буде велике благо для країни, великий поступ у розвитку економіки. Це стане ключовою умовою для нашого прориву, отже і для повернення наших людей з-за кордону. Не лише тих, котрі виїхали під час війни, а й трудових мігрантів, які полишили країну в пошуках роботи в попередні роки.

І про тих, хто йде на зміну

Є конкретні алгоритми того, як добиватися поставлених цілей у бізнесі. У моїх книжках «Думай, як гендиректор» і «Перший інвестор», до яких міг би відіслати читачів «Урядового кур'єра», йдеться про це детально, з багатьма порадами і прикладами.

Але завершити хочеться думками про те, як виховати покоління, що має стати на зміну нам. І не лише змінити, а й стати успішним, досягти більшого. Як на мене, то з першого класу необхідно запроваджувати уроки підприємництва. Кожен урок має розпочинатися із запитання: «Які маєте нові ідеї, щоб поліпшити?» Ми повинні навчати молоде покоління думати про реальні речі, генерувати власні ідеї та втілювати їх у життя. Не продовжувати, як і раніше, твердити: «Добре вчиться — і все у тебе буде гаразд». Такі прийоми змінять спосіб мислення дітей і сприятимуть розвитку підприємницьких навичок. Це дасть поштовх формуванню якісного ринку ідей у країні, підвищить її імідж, привабливість для решти світу.

Записав
Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною, з однієї сторони, і Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії, з іншої сторони, про участь України у Рамковій програмі з досліджень та інновацій «Горизонт Європа» та Програмі з досліджень та навчання Європейського співтовариства з атомної енергії (2021-2025), комплементарній до Рамкової програми з досліджень та інновацій «Горизонт Європа»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Ратифікувати Угоду між Україною, з однієї сторони, і Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії, з іншої сторони, про участь України у Рамковій програмі з досліджень та інновацій «Горизонт Європа» та Програмі з досліджень та навчання Європейського співтовариства з атомної енергії (2021-2025), комплементарній до Рамкової програми з досліджень та інновацій «Горизонт Європа», вчинену 12 жовтня 2021 року в м. Києві, яка набирає чинності з дати, коли Сторони повідомили одна одну про завершення своїх внутрішніх процедур, необхідних для набрання нею чинності.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 травня 2022 року
№ 2233-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Внести до Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88) такі зміни:
1. У статті 183:
1) частину другу доповнити пунктом 7 такого змісту:
«7) до особи, стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, у порядку і на підставах, передбачених розділом IX² цього Кодексу»;
2) частину четверту доповнити абзацом восьмим такого змісту:
«Розмір застави не визначається під час розгляду питання про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відповідно до статей 629-631 цього Кодексу».
2. Частину четверту статті 208 доповнити абзацом третім такого змісту:
«Уповноважена службова особа, що здійснила затримання особи, яка розшукується Міжнародним кримінальним судом або стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, також роз'яснює особі її право надати згоду на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку».
3. Доповнити розділом IX² такого змісту:

«Розділ IX²
ОСОБЛИВОСТІ СПІВРОБІТНИЦТВА З МІЖНАРОДНИМ КРИМІНАЛЬНИМ СУДОМ

Примітка. Дія цього розділу поширюється виключно на співробітництво з Міжнародним кримінальним судом, з метою поширення його юрисдикції на осіб (громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства), які на момент вчинення злочину, що підпадає під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, були підпорядковані та/або діяли, з метою здійснення збройної агресії проти України, та/або на підставі рішень (наказів, розпоряджень тощо) посадових осіб, військового командування, або органів державної влади Російської Федерації або іншої країни, що здійснювала агресію, або сприяла її здійсненню проти України.

Стаття 617. Обсяг і порядок співробітництва з Міжнародним кримінальним судом
1. Співробітництво з Міжнародним кримінальним судом з метою сприяння у притягненні до кримінальної відповідальності та покаранні осіб, які вчинили злочини, що підпадають під його юрисдикцію, здійснюється шляхом вжиття необхідних заходів на прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво, в тому числі прохання про надання допомоги, про тимчасовий арешт, про арешт і передачу особи, а також інші прохання, які можуть направлятися відповідно до Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

У випадках, передбачених цим Кодексом та Римським статутом Міжнародного кримінального суду, компетентний орган може через центральний орган України звернутися до Міжнародного кримінального суду із запитом (проханням) про надання допомоги.

2. Співробітництво між Україною та Міжнародним кримінальним судом здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом та Римським статутом Міжнародного кримінального суду, з урахуванням особливостей, передбачених цим розділом.

3. Положення цього розділу також застосовуються до виконання прохань Міжнародного кримінального суду щодо розслідування злочинів проти відправлення правосуддя, що здійснюється Міжнародним кримінальним судом.

4. Терміни, що вживаються у цьому розділі, якщо вони не визначені цим Кодексом, використовуються у значеннях, наведених у Римському статуті Міжнародного кримінального суду.

Стаття 618. Центральні органи України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом

1. Співробітництво з Міжнародним кримінальним судом під час розслідування та судового розгляду забезпечує Офіс Генерального прокурора, а під час виконання вироків чи інших рішень Міжнародного кримінального суду, ухвалених за результатами розгляду справи, - Міністерство юстиції України.

2. Офіс Генерального прокурора відповідно до Римського статуту Міжнародного кримінального суду і цього Кодексу:

- розглядає прохання Міжнародного кримінального суду та організовує їх виконання;
- оспарює прийнятність справи до провадження Міжнародного кримінального суду або юрисдикцію Міжнародного кримінального суду;
- оскаржує рішення Прокурора Міжнародного кримінального суду або палати Міжнародного кримінального суду;
- звертається до Міжнародного кримінального суду з проханням про перегляд рішення Прокурора Міжнародного кримінального суду не розпочинати розслідування або кримінальне переслідування та може подавати зауваження з цього питання;
- організовує прийом-передачу осіб до Міжнародного кримінального суду на виконання прохання про арешт і передачу, а також про тимчасову передачу;
- направляє докази до Міжнародного кримінального суду;
- забезпечує зберігання доказів і захист інформації на прохання Міжнародного кримінального суду;
- вживає заходи, пов'язані із присутністю представників Міжнародного кримінального суду або уповноважених Міжнародним кримінальним судом осіб під час виконання прохань Міжнародного кримінального суду про співробітництво;
- звертається до Міжнародного кримінального суду з проханням про вжиття заходів, необхідних для забезпечення захисту посадових осіб, службових осіб та інших офіційних представників України у зв'язку з провадженням у Міжнародному кримінальному суді, а також захисту конфіденційної інформації або інформації з обмеженим доступом, та взаємодіє з Міжнародним кримінальним судом щодо таких прохань;
- організовує переклад документів і прохань, що надійшли від Міжнародного кримінального суду, якщо вони не складені державною мовою;

11) подає до Міжнародного кримінального суду зауваження щодо оцінки збитків або матеріальної, фізичної чи іншої шкоди, завданої потерпілим особам, а також видів чи форм відшкодування;

12) вирішує питання щодо відмови від спеціального правила відповідно до Римського статуту Міжнародного кримінального суду;

13) здійснює інші повноваження, що випливають із зобов'язань України у зв'язку з визнанням Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду або передбачені цим Кодексом.

3. Міністерство юстиції України:

- організовує виконання на території України вироків та інших рішень Міжнародного кримінального суду;
- повідомляє Міжнародному кримінальному суду про готовність прийняття засуджених осіб для відбuvання покарання у виді позбавлення волі та узгоджує з Міжнародним кримінальним судом умови такого прийняття;
- організовує прийом-передачу осіб, стосовно яких винесено вирок Міжнародного кримінального суду, для відбuvання покарання;
- організовує переклад документів, що надійшли від Міжнародного кримінального суду, якщо вони не складені державною мовою;
- здійснює інші повноваження щодо виконання рішень, що випливають із зобов'язань України у зв'язку з визнанням Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду або передбачені цим Кодексом.

4. Центральні органи України взаємодіють з Міжнародним кримінальним судом безпосередньо або дипломатичним шляхом.

5. У невідкладних випадках центральний орган України приймає прохання Міжнародного кримінального суду, якщо воно направлене будь-яким способом, здатним забезпечити передачу письмового повідомлення.

Стаття 619. Консультації з Міжнародним кримінальним судом

1. Центральний орган України проводить консультації з Міжнародним кримінальним судом у разі, якщо виконання прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво:

- може порушувати публічний порядок чи завдати шкоди національній безпеці України;
- може завдати шкоди кримінальному провадженню на території України, якого не стосується прохання;
- може призвести до порушення зобов'язань перед іноземною державою відповідно до міжнародного договору України.

2. Консультації можуть проводитися в інших випадках, передбачених цим розділом або Римським статутом Міжнародного кримінального суду, на прохання центрального органу України або Міжнародного кримінального суду.

3. У випадках, передбачених частиною першою або другою цієї статті, центральний орган України вирішує питання про відкладення виконання такого прохання до завершення консультацій.

Стаття 620. Передача кримінального провадження в рамках співробітництва з Міжнародним кримінальним судом

1. У разі передавання кримінального провадження до Міжнародного кримінального суду центральний орган України одержує від слідчого, прокурора або суду матеріали кримінального провадження і направляє їх до Міжнародного кримінального суду. Наслідки передавання кримінального провадження регулюються статтею 601 цього Кодексу.

2. На прохання Міжнародного кримінального суду центральний орган України може перейняти кримінальне провадження щодо злочинів проти відправлення правосуддя, що здійснюється Міжнародним кримінальним судом.

3. Центральний орган України проводить консультації з Міжнародним кримінальним судом щодо можливості перейняття кримінального провадження стосовно громадянина України.

Стаття 621. Виконання прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги

1. Прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги, яке стосується проведення процесуальних дій, виконуються в порядку і строки, передбачені статтею 558 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, визначених статтею 562 цього Кодексу та Римським статутом Міжнародного кримінального суду.

2. Якщо виконання прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги потребує додаткової інформації, центральний орган України звертається до Міжнародного кримінального суду щодо проведення відповідних консультацій.

3. Центральний орган України може відкласти виконання прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги:

- на строк, погоджений з Міжнародним кримінальним судом, у разі якщо негайне виконання такого прохання перешкоджає досудовому розслідуванню або судовому розгляду в Україні іншої справи, ніж та, якої стосується прохання. Строк, на який відкладається виконання прохання, не може перевищувати строк, необхідний для закінчення відповідного кримінального провадження в Україні;
- на строк до прийняття Міжнародним кримінальним судом рішення щодо юрисдикції або прийнятності справи, крім випадків, якщо Міжнародний кримінальний суд дозволив Прокурору Міжнародного кримінального суду розпочати збирання доказів.

У разі відкладення виконання прохання Міжнародного кримінального суду з підстав, передбачених частиною третьою цієї статті, центральний орган України на прохання Прокурора Міжнародного кримінального суду вживає заходів щодо збереження доказів у порядку, передбаченому цим Кодексом.

4. Якщо прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги не може бути виконано на умовах, передбачених проханням, центральний орган України проводить консультації з Міжнародним кримінальним судом щодо можливості виконання прохання на інших умовах.

5. Якщо у проханні Міжнародного кримінального суду про надання допомоги зазначено про необхідність його негайного виконання, документи або докази, складені або отримані компетентними органами України за результатами виконання такого прохання, не пізніше наступного дня після виконання надсилаються до центрального органу України для їх передачі до Міжнародного кримінального суду.

6. Якщо прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги передбачає проведення процесуальних дій стосовно особи, приміщення чи майна, які користуються на території України дипломатичним імунітетом відповідно до міжнародного договору України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, центральний орган України негайно інформує про це Міжнародний кримінальний суд та відкладає виконання прохання на строк до одержання інформації про досягнення домовленості Міжнародного кримінального суду з відповідною іноземною державою (міжнародною організацією) щодо відмови від дипломатичного імунітету.

7. Повістка про виклик до Міжнародного кримінального суду особи, стосовно якої Міжнародний кримінальний суд має обґрунтовані підстави вважати, що вона вчинила злочин, який підпадає під його юрисдикцію, вручається безпосередньо такій особі.

8. Центральний орган України на виконання прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги вживає заходів для забезпечення безпеки потерпілих, свідків та членів їхніх сімей відповідно до законодавства України.

9. Центральний орган України після проведення консультацій з Міжнародним кримінальним судом може повністю або частково відмовити у виконанні прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги, якщо наслідком такого виконання може стати розголошення відомостей, що стосуються національної безпеки України.

10. Про рішення, прийняті за результатами розгляду прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги, центральний орган України невідкладно інформує Міжнародний кримінальний суд. У разі відмови у виконанні прохання центральний орган України зазначає причини такої відмови.

Стаття 622. Конфіденційність та захист відомостей, що стосуються національної безпеки України під час співробітництва з Міжнародним кримінальним судом

1. Прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво та будь-які документи, що додаються до такого прохання, не підлягають розголошенню. Розкриття факту звернення з проханням та інформації, що міститься у проханні, здійснюється лише тоді і в тому обсязі, в якому це необхідно для виконання прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво.

2. Відомості, одержані внаслідок виконання в Україні прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво, які згідно із законом віднесені до інформації з обмеженим доступом, можуть передаватися до Міжнародного кримінального суду виключно за умови, якщо це не завдасть шкоди національній безпеці України та якщо з Міжнародним кримінальним судом досягнуто домовленості про забезпечення використання таких відомостей з додержанням встановлених згідно із законом обмежень на їх поширення та доступ, а також у відповідних випадках про використання Прокурором Міжнародного кримінального суду наданих відомостей виключно з метою отримання нових доказів.

3. Центральний орган України повідомляє Міжнародному кримінальному суду про зняття обмеження на поширення переданих йому відомостей, які згідно із законом віднесені до інформації з обмеженим доступом, на прохання Прокурора Міжнародного кримінального суду або у будь-який інший час, коли це стане можливо відповідно до закону.

4. Якщо прохання Міжнародного кримінального суду стосується передавання відомостей, одержаних Україною на умовах конфіденційності від іноземної держави або міжнародної організації, центральний орган України попередньо запитує згоду такої держави або міжнародної організації на передавання таких відомостей.

Якщо держава, яка не є учасницею Римського статуту Міжнародного кримінального суду, або міжнародна організація відмовляється надати згоду на розкриття відомостей, про які йдеться у проханні Міжнародного кримінального суду, централь-

ний орган України повідомляє Міжнародному кримінальному суду про неможливість виконання прохання.

5. Якщо під час виконання прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво компетентним органом України буде з'ясовано, що виконання прохання може призвести до розголошення відомостей, які стосуються національної безпеки України, компетентний орган України зупиняє виконання такого прохання та невідкладно інформує про це центральний орган України. Центральний орган України проводить консультації з Міжнародним кримінальним судом з метою визначення умов подальшого виконання прохання та запобігання розголошенню відомостей, що стосуються національної безпеки України.

Якщо за результатами консультацій буде встановлено, що надати відповідні відомості на прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво без шкоди для національної безпеки України неможливо, центральний орган України повідомляє про це Міжнародному кримінальному суду, зазначаючи конкретні мотиви свого рішення, крім випадків, якщо опис таких мотивів може завдати шкоду національній безпеці України.

Стаття 623. Забезпечення збереження доказів

1. Центральний орган України вживає заходів для забезпечення збереження доказів на території України на прохання Міжнародного кримінального суду в порядку, передбаченому цим Кодексом, на умовах та у строки, визначені Міжнародним кримінальним судом.

2. У разі якщо виконання прохання Міжнародного кримінального суду зачіпає права добросовісних (*bona fide*) третіх осіб або існують обставини, які можуть перешкодити забезпеченню збереження доказів, центральний орган України проводить консультації з Міжнародним кримінальним судом щодо зміни умов і строків забезпечення збереження доказів.

Стаття 624. Виконання Міжнародним кримінальним судом функцій на території України

1. Процесуальні дії на території України на підставі та на виконання прохання Міжнародного кримінального суду може проводити Прокурор Міжнародного кримінального суду, крім процесуальних дій, виконання яких в Україні здійснюється за погодженням із прокурором або з дозволу слідчого судді, суду.

2. На прохання Міжнародного кримінального суду центральний орган України вживає заходи з метою сприяння виконанню Міжнародним кримінальним судом функцій, зокрема проведеною засідань, на території України.

Стаття 625. Тимчасова передача особи до Міжнародного кримінального суду для проведення процесуальних дій

1. Особу, яка тримається під вартою або відбуває покарання у виді позбавлення волі на території України, може бути тимчасово передано на прохання Міжнародного кримінального суду для давання показань або участі в інших процесуальних діях під час розгляду справи Міжнародним кримінальним судом.

2. Тимчасова передача особи до Міжнародного кримінального суду на підставі цієї статті можлива лише за наявності письмової згоди такої особи.

3. Центральний орган України до прийняття рішення про тимчасову передачу особи узгоджує з Міжнародним кримінальним судом строк та інші умови такої передачі. При узгодженні умов тимчасової передачі враховуються строки тримання особи під вартою або призначеного їй покарання у виді позбавлення волі, а також вимоги глави 18 цього Кодексу.

У разі якщо особа, передана до Міжнародного кримінального суду, підлягає звільненню з-під варті до завершення строку тимчасової передачі, центральний орган України повідомляє про це Міжнародному кримінальному суду та одночасно звертається до нього з проханням про застосування до такої особи гарантій, передбачених для свідків, які з'явилися на виклик до Міжнародного кримінального суду.

4. Час тримання особи під вартою за межами України у зв'язку з тимчасовою передачею до Міжнародного кримінального суду зараховується до загального строку відбuvання покарання, призначеного особі вироком суду України.

Стаття 626. Запити (прохання) до Міжнародного кримінального суду

1. Центральний орган України може надсилати до Міжнародного кримінального суду запити (прохання) про надання допомоги, складені слідчим за погодженням з прокурором, прокурором або судом, які стосуються кримінальних проваджень щодо злочинів, що підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, або інших тяжких і особливо тяжких злочинів.

2. Запити (прохання) про надання допомоги відповідно до цієї статті складаються у письмовій формі за правилами, передбаченими статтями 551 і 552 цього Кодексу, і надсилаються разом із перекладом на одну з робочих мов Міжнародного кримінального суду.

3. Центральний орган України та компетентні органи України забезпечують використання відомостей, одержаних на виконання запитів (прохань) про надання допомоги відповідно до цієї статті, з додержанням умов, визначених Міжнародним кримінальним судом або державою, яка надала Міжнародному кримінальному суду такі відомості.

Стаття 627. Права особи, стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про співробітництво

1. Особа, стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про її допит як свідка, потерпілого, експерта, підозрюваного або обвинуваченого, користується всіма правами, передбаченими цим Кодексом для відповідних учасників кримінального провадження.

2. Особі, якої стосується прохання Міжнародного кримінального суду, перед початком виконання прохання також повідомляють, що:

- вона має право не свідчити проти себе або не визнавати свою вину;
- якщо допит проводиться мовою, яку така особа не розуміє повною мірою і якою не спілкується, вона має право безоплатно користуватися допомогою перекладача та озайомлюватися з документами, якщо це необхідно для виконання прохання Міжнародного кримінального суду, у перекладі на мову, якою вона вільно володіє.

3. Особі, стосовно якої є підстави вважати, що вона вчинила злочин, який підпадає під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, до початку допиту, що виконується на прохання Міжнародного кримінального суду, повідомляють також про право:

- бути поінформованою про те, що є підстави вважати, що нею було вчинено злочин, який підпадає під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду;
 - не давати показань або пояснень, що не буде враховуватися при визначенні винуватості або невинуватості;
 - користуватися правовою допомогою обраного нею або призначеного захисника, у тому числі отримувати правову допомогу безоплатно у разі відсутності коштів для її оплати;
 - бути допитаною у присутності захисника, якщо така особа не відмовилася від свого права на захисника.
4. Особа, стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, також має право:
- бути якнайшвидше та докладно поінформованою рідною або іншою мовою, якою вона володіє, про характер, підстави та зміст кримінальних правопорушень, у вчиненні яких її підозрюють;
 - ознайомитися з проханням Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу або одержати його копію;
 - брати участь у розгляді судом питань, пов'язаних з проханням Міжнародного кримінального суду про її тимчасовий арешт або про арешт і передачу;
 - висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу;
 - подавати клопотання про тимчасове звільнення з-під варті до передачі до Міжнародного кримінального суду;
 - захисити себе особисто або користуватися правовою допомогою захисника, бути повідомленою, якщо вона не має захисника, про це право і мати призначеного захисника безоплатно, якщо вона не має достатньо коштів для оплати послуг захисника;
 - звертатися із проханням про передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку;
 - вільно і без обмежень у часі спілкуватися із захисником із дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування;
 - безоплатно користуватися допомогою перекладача та отримувати документи рідною або іншою мовою, якою вона володіє, або з перекладом на таку мову.

5. До особи, стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, може бути застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою лише за рішенням суду у порядку, передбаченому статтями 629-631 цього Кодексу.

Стаття 628. Особливості затримання осіб, які розшукуються Міжнародним кримінальним судом або стосовно яких надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу

1. Затримання на території України осіб, які розшукуються Міжнародним кримінальним судом або стосовно яких надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, а також розгляд скарг про їх затримання здійснюються з урахуванням особливостей, визначених статтею 582 цього Кодексу та цим розділом.

Стаття 629. Застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт (тимчасового арешту)

1. На прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт до особи застосовується запобіжний захід у вигляді тримання під вартою до шістдесяти діб (тимчасовий арешт).

ДОКУМЕНТИ

2. Центральний орган України може відкласти виконання прохання про тимчасовий арешт до винесення Міжнародним кримінальним судом постанови про юрисдикцію або прийнятність.

3. Прокурор звертається з клопотанням про застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт до слідчого судді, у межах територіальної юрисдикції якого здійснено затримання такої особи.

4. Розгляд клопотання про застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт здійснюється за правилами цього Кодексу з урахуванням положень цієї статті.

5. До клопотання про застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт, яке прокурор подає на розгляд слідчого судді, додаються:

1) протокол затримання особи з відміткою про роз'яснення особи її права надати згоду на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку;

2) копія прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт та доданих до нього документів, засвідчена центральним органом України;

3) документи, що підтверджують особу затриманого.

6. Під час розгляду клопотання про застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт слідчий суддя зобов'язаний встановити, чи підтверджують надані докази наявність обставин, які свідчать про те, що:

1) затримана особа є тією особою, стосовно якої надійшло прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт;

2) під час затримання особи були дотримані вимоги процесуального законодавства;

3) дотримані права затриманої особи, передбачені цим Кодексом.

Під час розгляду клопотання слідчий суддя не досліджує питання про винуватість особи та не перевіряє законність прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт стосовно особи.

7. Клопотання має бути розглянуто слідчим суддею за участю прокурора, затриманої особи та її захисника у найкоротший строк, але не пізніше сімдесяти двох годин з моменту затримання.

8. Під час розгляду клопотання слідчий суддя встановлює особу затриманого, роз'яснює особі її право надати згоду на застосування процедури передачі у спрощеному порядку, з'ясовує бажання особи скористатися цим правом, вислуховує думку прокурора та інших учасників розгляду.

У разі якщо затримана особа надала згоду на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку, слідчий суддя вирішує питання про затвердження згоди особи на таку передачу та застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до фактичної передачі особи до Міжнародного кримінального суду.

9. За результатами розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу про:

1) застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою;

2) застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, у разі коли особа повідомить про те, що питання про її винуватість у вчиненні діяння, якого стосується прохання Міжнародного кримінального суду, вже було вирішено іншим судом або особою було виправданно за таке діяння іншим судом. У такому разі слідчий суддя в односторонній строк повідомляє про це центральний орган України для проведення консультацій з Міжнародним кримінальним судом;

3) відмову в застосуванні до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, якщо затримана особа не є тією особою, яка розшукується Міжнародним кримінальним судом або яка зазначена у проханні Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт;

4) затвердження згоди особи на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку та застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до фактичної передачі особи до Міжнародного кримінального суду.

Копія ухвали слідчого судді, постановленої за результатами розгляду клопотання, невідкладно надсилається до центрального органу України через відповідну обласну прокуратуру для подальшого інформування Міжнародного кримінального суду.

10. У разі якщо строк запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт закінчився, а прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу не надійшло, особа підлягає негайному звільненню з-під варти.

11. Звільнення особи з-під варти у зв'язку з несвоєчасним надходженням до центрального органу України прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу не перешкоджає застосуванню до неї запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу в разі отримання такого прохання в подальшому.

12. У разі надходження прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу до закінчення строку запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт ухвала слідчого судді про застосування такого запобіжного заходу втрачає юридичну силу з моменту винесення слідчим суддею ухвали відповідно до частини шостої статті 631 цього Кодексу.

13. Ухвала слідчого судді, постановлена відповідно до пунктів 1-3 частини дев'ятої цієї статті, може бути оскаржена в апеляційному порядку особою, стосовно якої застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт, її захисником чи законним представником, прокурором.

Стаття 630. Передача особи до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку

1. Особа, стосовно якої застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт, у будь-який час до надходження прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу такої особи має право подати слідчому судді письмову заяву про згоду на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку.

2. Начальник установи попереднього ув'язнення, одержавши письмову заяву особи про згоду на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку, невідкладно надсилає зазначену заяву для розгляду до суду, в межах територіальної юрисдикції якого особа перебуває під вартою, та повідомляє про це керівнику відповідної обласної прокуратури.

3. За результатами розгляду заяви слідчий суддя постановляє ухвалу про затвердження згоди особи на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку та про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до фактичної передачі особи до Міжнародного кримінального суду.

Ухвала слідчого судді про затвердження згоди особи на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку оскарженню не підлягає.

Якщо слідчим суддею встановлено відсутність добровільної згоди особи на передачу до Міжнародного кримінального суду, він відмовляє у затвердженні згоди.

4. Відповідна обласна прокуратура невідкладно надсилає до центрального органу України копію ухвали слідчого судді про затвердження згоди особи на передачу до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку разом з копією письмової заяви особи про згоду на таку передачу.

5. Центральний орган України організовує передачу особи до Міжнародного кримінального суду у спрощеному порядку протягом п'яти робочих днів з дня одержання ухвали слідчого судді, якою затверджено згоду особи на таку передачу або в інший строк, узгоджений з Міжнародним кримінальним судом.

Стаття 631. Виконання прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу

1. Після надходження прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу особи за дорученням центрального органу України прокурор звертається до слідчого судді за місцем тримання особи під вартою або за місцем перебування особи з клопотанням про застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до її фактичної передачі та про передачу до Міжнародного кримінального суду на виконання виданого Міжнародним кримінальним судом ордеру на арешт або вирок про призначення покарання у виді позбавлення волі.

2. Разом із клопотанням на розгляд слідчого судді прокурор подає копію прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу особи та доданих до нього документів, засвідчених центральним органом України.

3. Ордер на арешт особи або копія судового рішення про визнання особи винною (вироку), видані Міжнародним кримінальним судом, є підставою для вирішення слідчим суддею питання про обрання особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до її фактичної передачі та про передачу особи до Міжнародного кримінального суду.

4. Клопотання розглядається слідчим суддею за участю прокурора, затриманої особи та її захисника.

5. Під час розгляду клопотання прокурора слідчий суддя зобов'язаний встановити, чи підтверджують надані докази наявність обставин, які свідчать про те, що:

1) затримана особа є тією особою, яка зазначена в ордері або вирокі Міжнародного кримінального суду;

2) під час затримання особи були дотримані вимоги процесуального законодавства;

3) дотримані права затриманої особи, передбачені цим Кодексом.

6. За результатами розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу про:

1) застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до її фактичної передачі та про передачу особи до Міжнародного кримінального суду на виконання прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу особи; або

2) відмову в застосуванні до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та у передачі, якщо затримана особа не є тією особою, яка зазначена в ордері Міжнародного кримінального суду на арешт або у вирокі Міжнародного кримінального суду.

Копія ухвали слідчого судді невідкладно надсилається до центрального органу України.

9. У разі якщо строк запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою може бути продовжений строку прокурор подає не пізніше ніж за п'ять днів до закінчення строку тримання під вартою до фактичної передачі особи до Міжнародного кримінального суду.

Стаття 632. Тимчасове звільнення особи, до якої застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою

1. Особа, до якої застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою на виконання прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу, у будь-який час до фактичної передачі її до Міжнародного кримінального суду має право подати до слідчого судді за місцем тримання під вартою письмову заяву про тимчасове звільнення і обрання запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою. Слідчий суддя невідкладно надсилає копію такої заяви до центрального органу України для звернення до Міжнародного кримінального суду з метою одержання рекомендацій щодо тимчасового звільнення особи. У зверненні до Міжнародного кримінального суду центральний орган України може зазначити строк, протягом якого може бути надано рекомендації.

2. Центральний орган України у триденний строк з дня одержання рекомендацій Міжнародного кримінального суду надсилає їх слідчому судді.

3. Розгляд заяви про тимчасове звільнення особи здійснюється слідчим суддею за участю прокурора, особи та її захисника у триденний строк з дня одержання від центрального органу України рекомендацій Міжнародного кримінального суду.

Під час розгляду слідчий суддя:

1) встановлює особу, яка подала заяву про тимчасове звільнення;

2) роз'яснює особі її права, передбачені цим Кодексом і Римським статутот Міжнародного кримінального суду, а також правові наслідки та умови застосування тимчасового звільнення;

3) досліджує матеріали, що стосуються застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою;

4) досліджує та враховує рекомендації Міжнародного кримінального суду;

5) заслуховує думку учасників розгляду.

Під час розгляду заяви слідчий суддя не досліджує питання про винуватість особи та не перевіряє законність процесуальних рішень, прийнятих стосовно особи Міжнародним кримінальним судом.

4. За результатами розгляду заяви слідчий суддя постановляє ухвалу про тимчасове звільнення особи та обрання їй запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, або про відмову у тимчасовому звільненні особи.

При визначенні виду запобіжного заходу слідчий суддя оцінює в сукупності всі обставини, у тому числі:

1) тяжкість покарання, що загрожує особі у разі визнання її винуватою у вчиненні злочину, зазначеного у проханні Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу;

2) вік та стан здоров'я особи;

3) місцність соціальних зв'язків особи в місці її постійного проживання, зокрема наявність у неї родини та/або утриманців;

4) наявність у особи постійного місця проживання;

5) дотримання особою умов застосованих запобіжних заходів, якщо вони застосовувалися до неї раніше;

6) обставини, що можуть вплинути на вирішення питання про тимчасове звільнення особи, з урахуванням необхідності забезпечення виконання прохання про передачу особи до Міжнародного кримінального суду;

7) строки виконання прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт, про арешт і передачу;

8) інші надзвичайні та виняткові обставини, що виправдовують тимчасове звільнення особи відповідно до рекомендацій Міжнародного кримінального суду.

5. Слідчий суддя в ухвалі про тимчасове звільнення особи та обрання їй запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, зобов'язує особу перебувати за кожною вимогою до суду або до центрального органу України, визначеного в ухвалі, а також встановлює особі зобов'язання, визначені в рекомендаціях Міжнародного кримінального суду.

6. Ухвала про тимчасове звільнення особи та обрання їй запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, або про відмову у тимчасовому звільненні набирає законної сили з моменту її оголошення слідчим суддею та оскарженню не підлягає.

Копія ухвали не пізніше наступного дня після її постановлення надсилається до центрального органу України для відповідного інформування Міжнародного кримінального суду.

7. Тимчасове звільнення особи не перешкоджає повторному застосуванню до неї запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою з метою фактичної передачі до Міжнародного кримінального суду або на прохання Міжнародного кримінального суду.

Стаття 633. Організація передачі особи до Міжнародного кримінального суду

1. Центральний орган України організовує передачу особи до Міжнародного кримінального суду на виконання прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу після набрання законної сили ухвалою суду, постановленою відповідно до пункту 1 частини шостої статті 631 цього Кодексу.

2. Фактична передача особи до Міжнародного кримінального суду здійснюється у спосіб та строки, узгоджені центральним органом України та Міжнародним кримінальним судом.

3. У разі якщо стосовно особи на території України здійснюється кримінальне провадження або вона відбуває покарання за інший злочин, ніж той, якого стосується прохання Міжнародного кримінального суду про арешт і передачу, центральний орган України може відкласти фактичну передачу такої особи на строк, узгоджений з Міжнародним кримінальним судом.

Стаття 634. Транзитне перевезення особи, яка передається до Міжнародного кримінального суду

1. Центральний орган України на прохання Міжнародного кримінального суду надає дозвіл на транзитне перевезення через територію України особи, яка передається іншою державою до Міжнародного кримінального суду.

2. Особа, яка транзитно перевозиться через територію України, тримається під вартою на підставі відповідного рішення Міжнародного кримінального суду.

3. Надання дозволу на транзитне перевезення особи через територію України не вимагається, якщо воно здійснюється повітряним шляхом та посадку на території України не заплановано.

4. У разі незапланованої посадки на території України особа, яка транзитно перевозиться, тримається під вартою відповідно до частини другої цієї статті. Якщо є підстави вважати, що особа може перебувати на території України більше ніж двадцять чотири години, центральний орган України невідкладно звертається до Міжнародного кримінального суду про направлення прохання про транзитне перевезення такої особи. У разі якщо прохання Міжнародного кримінального суду про транзитне перевезення особи не надійшло протягом дев'яноста шести годин з моменту незапланованої посадки, така особа підлягає звільненню з-під варти.

Стаття 635. Витрати, пов'язані з виконанням прохань Міжнародного кримінального суду про співробітництво

1. Витрати, що виникли на території України у зв'язку з виконанням прохань Міжнародного кримінального суду про співробітництво, вважаються процесуальними витратами згідно з цим Кодексом.

2. Центральний орган України звертається до Міжнародного кримінального суду про відшкодування:

1) витрат, пов'язаних із проїздом та забезпеченням безпеки свідків та експертів, а також витрат, пов'язаних із тимчасовою передачею осіб під вартою до Міжнародного кримінального суду;

2) витрат на письмовий та усний переклад і складання стенограм;

3) витрат, пов'язаних з проведенням експертизи;

4) витрат, пов'язаних з фактичною передачею особи до Міжнародного кримінального суду;

5) будь-яких інших надзвичайних витрат, що можуть бути пов'язані з виконанням прохання, визначених шляхом консультацій з Міжнародним кримінальним судом.

3. Витрати, пов'язані з виконанням прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт, про арешт і передачу особи, а також витрати, пов'язані з наданням правової допомоги такій особі, покриваються за рахунок Державного бюджету України.

Стаття 636. Виконання рішень Міжнародного кримінального суду

1. Виконання в Україні рішень Міжнародного кримінального суду здійснюється згідно з цим Кодексом, іншими законами України та на підставі Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

2. Виконання в Україні покарання у виді позбавлення волі або довічного позбавлення волі, призначеного особі Міжнародним кримінальним судом, здійснюється згідно з правилами цього Кодексу на підставі Римського статуту Міжнародного кримінального суду та на умовах, визначених відповідним міжнародним договором, укладеним між Україною та Міжнародним кримінальним судом, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України.

3. Рішення Міжнародного кримінального суду про штраф та/або конфіскацію центрального органу України надсилає до суду за місцем проживання особи, місцем відбування покарання особою або місцезнаходженням майна для звернення до виконання у тридцятиденний строк у порядку, визначеному статтею 535 цього Кодексу.

4. Виконання рішення Міжнародного кримінального суду про штраф та/або конфіскацію здійснюється без шкоди для прав добросовісних (*bona fide*) третіх сторін.

5. Майно або доходи від продажу нерухомого майна чи у відповідних випадках від продажу іншого майна, отриманого в результаті виконання рішення, зазначеного у частині четвертій цієї статті, передаються до Міжнародного кримінального суду».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім частини третьої статті 617, частин третьої — п'ятої статті 636 Кримінального процесуального кодексу України, які набирають чинності з дня набрання чинності Римським статутот Міжнародного кримінального суду для України.

2. До дня набрання чинності Римським статутот Міжнародного кримінального суду для України питання щодо виконання рішення Міжнародного кримінального суду про штраф та/або конфіскацію вирішуються в порядку, передбаченому статтями 603 і 604 Кримінального процесуального кодексу України.

3. Цей Закон до дня набрання чинності Римським статутот Міжнародного кримінального суду для України застосовується з урахуванням умов, визначених Постановою Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 4 лютого 2015 року № 145-VIII та Заявою Верховної Ради України до Міжнародного кримінального суду про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності вищими посадовими особами держави, які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян під час мирних акцій протестів у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року від 25 лютого 2014 року № 790-VII.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів:

1) у Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):

абзац перший частини другої статті 8 після слів «Європейському суді з прав людини» доповнити словами «захисником (захисниками), який (які) представляють особу в Міжнародному кримінальному суді»;

абзац другий частини третьої статті 51 та частину четверту статті 113 після слів «Європейському суду з прав людини» доповнити словами «Міжнародному кримінальному суду»;

2) у Законі України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360 із наступними змінами):

статтю 3 після слів «рішення компетентного органу іноземної держави у випадках, передбачених законом» доповнити словами «рішення суду про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на прохання Міжнародного кримінального суду про тимчасовий арешт або про арешт і передачу»;

абзац дванадцятий частини першої статті 9 після слів «до Європейського суду з прав людини» доповнити словами «Міжнародного кримінального суду»;

у статті 12:

частину шосту після слів «Європейському суді з прав людини» доповнити словами «захисником (захисниками), який (які) представляють особу в Міжнародному кримінальному суді»;

частину одинадцяту після слів «Європейському суді з прав людини» доповнити словами «Міжнародному кримінальному суду»;

частину восьму статті 13 після слів «Європейському суду з прав людини» доповнити словами «Міжнародному кримінальному суду»;

3) у Законі України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 51 із наступними змінами):

статтю 2 доповнити частиною другою такого змісту:

«Заходи забезпечення безпеки можуть бути застосовані до осіб, зазначених у проханні Міжнародного кримінального суду»;

частину другу статті 20 доповнити пунктом «г» такого змісту:

«г) отримання прохання Міжнародного кримінального суду про вжиття заходів забезпечення безпеки».

Президент України В. ЗЕПЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 травня 2022 року
№ 2236-IX

ПОСТАНОВА
від 13 травня 2022 р. № 599
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо врегулювання питань академічної мобільності

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України щодо врегулювання питань академічної мобільності зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 травня 2022 р. № 599

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
щодо врегулювання питань академічної мобільності

1. У Положенні про умови матеріального забезпечення осіб, направлених за кордон на навчання та стажування, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 1996 р. № 287 (ЗП України, 1996 р., № 8, ст. 249; Офіційний вісник України, 2003 р., № 31, ст. 1864, № 47, ст. 2439; 2009 р., № 74, ст. 2541; 2011 р., № 28, ст. 1195, № 99, ст. 3627; 2012 р., № 15, ст. 537; 2017 р., № 31, ст. 943):

1) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Це Положення поширюється на педагогічних, науково-педагогічних, наукових, інших працівників (далі — працівники), військовослужбовців, а також на здобувачів професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої, післядипломної освіти, аспірантів, асистентів-стажистів, ад'юнктів, докторантів (далі — здобувачі освіти (наукового ступеня), які направлені відповідно до укладених міжнародних договорів України за кордон на навчання, стажування (наукове стажування) (далі — навчання), як на двосторонній основі, так і за рахунок сторони, що приймає, або сторони, що направляє.»;

2) абзац четвертий пункту 2 викласти в такій редакції:

«Строк навчання працівників та здобувачів освіти (наукового ступеня), які направлені за кордон на навчання закладами освіти та науковими установами, не може перевищувати двох років.»;

3) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. За працівниками, військовослужбовцями, зазначеними у пункті 1 цього Положення, зберігаються місце роботи (служби), посада та середня заробітна плата (грошове забезпечення), за здобувачами освіти (наукового ступеня) — місце навчання. Середня заробітна плата (грошове забезпечення) розраховується за два останні календарні місяці до направлення за кордон з урахуванням виплат, передбачених законодавством.

На час навчання за кордоном:

здобувачі освіти (наукового ступеня), які здобувають освіту (науковий ступінь) у закладах освіти та наукових установах на підставі державного (регіонального) замов-

ДОКУМЕНТИ

11. Тривалість участі у програмі (програмах) академічної мобільності для учасників академічної мобільності, які здобувають освітньо-науковий ступінь доктора філософії/доктора мистецтва, науковий ступінь доктора наук або є педагогічними, науково-педагогічними, науковими, іншими працівниками закладу освіти (наукової установи), не може перевищувати двох років поспіль.

Для учасників академічної мобільності, які здобувають освітній ступінь фахового молодшого бакалавра, бакалавра, магістра, сукупна тривалість участі у програмі (програмах) академічної мобільності не може перевищувати 50 відсотків тривалості нормативного строку навчання за відповідною освітньою (освітньо-науковою/освітньо-творчою) програмою.

12. Під час реалізації здобувачем освіти права на академічну мобільність будь-якого виду та форми повинні виконуватися такі умови:

- мета та завдання академічної мобільності відповідають навчальним цілям, орієнтованим на отримання таким здобувачем професійного досвіду в галузі майбутньої, наявної, суміжної спеціальності, професійних компетентностей та навичок;
- навчання за програмою академічної мобільності здійснюється під керівництвом визначеного працівника закладу освіти (наукової установи) за узгодженнями освітніми (освітньо-професійними) програмами закладів-партнерів;
- результати академічної мобільності визначаються у кредитах ЄКТС та/або відповідних компетентностях, результатах навчання (без здобуття кредитів ЄКТС), що будуть визнані українським закладом постійного місця навчання (для українського учасника) або іноземним закладом постійного місця навчання (для іноземного учасника);

під час реалізації здобувачем освіти права на академічну мобільність будь-якого виду чи форми, який навчається в українському закладі на підставі державного (регіонального) замовлення, строк здобуття певного освітнього, освітньо-наукового/освітньо-творчого рівня або наукового ступеня не повинен збільшуватися. У разі коли ця вимога не виконується (не може бути виконана), здобуття такою особою освітнього, освітньо-наукового/освітньо-творчого рівня або наукового ступеня після закінчення нормативного строку навчання здійснюється за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб.

13. З метою організації та реалізації права на академічну мобільність будь-якого виду та форми закладами-партнерами в партнерському договорі визначаються:

- мета, завдання, вид та форма, тривалість, строк (у разі потреби етапи) академічної мобільності;
- результати, яких очікується досягти;
- документ, що отримує український та/або іноземний учасник після завершення участі у програмі академічної мобільності;
- права та обов'язки закладів-партнерів;
- критерії відбору учасників академічної мобільності та сторона, що здійснюватиме відбір;
- перелік документів, необхідних для участі у програмі академічної мобільності, вимоги до них, процедура та строк їх подання;
- фінансові умови програми академічної мобільності, умови медичного забезпечення або медичного страхування;
- строк, умови та порядок звітування учасника академічної мобільності під час або після повернення до закладу освіти постійного місця навчання (роботи), порядок визнання результатів академічної мобільності, а також заходи, що вживаються в разі недосягнення мети академічної мобільності та/або невизнання її результатів, виникнення конфліктних або непередбачуваних ситуацій під час участі у програмі академічної мобільності або визнання її результатів;
- строк, умови та порядок ліквідації академічної заборгованості у закладах-партнерах (для освітньої академічної мобільності);
- порядок внесення змін до партнерського договору;
- підрозділи закладів-партнерів, що будуть забезпечувати виконання програми академічної мобільності, контактні особи;
- інші умови, необхідні для забезпечення досягнення результатів академічної мобільності.

Для освітньої академічної мобільності обов'язковим є визначення закладами-партнерами в партнерському договорі переліку і змісту освітніх компонентів, порядку вибору додаткових навчальних дисциплін (крім вивчення в закладі-партнері обов'язкових навчальних дисциплін), обсягу навчального навантаження, детального опису оцінювання результатів та їх відображення в додатку до диплома, форми та змісту академічної довідки або інших аналогічних документів, де зазначаються результати академічної мобільності.

У разі укладення партнерського договору в умовах воєнного стану здобувачі освіти (наукового ступеня) попереджаються закладом освіти (науковою установою) постійного місця навчання про можливість перерахування неповного обсягу кредитів ЄКТС, отриманих у межах програми внутрішньої академічної мобільності, та необхідність вивчення додаткових освітніх компонентів у закладі освіти (науковій установі) постійного місця навчання для завершення програми підготовки за відповідним освітнім рівнем.

У разі коли під час участі у програмі академічної мобільності виникають ситуації, не врегульовані партнерським договором, вони можуть визначатися в договорі академічної мобільності між учасником та закладом-партнером постійного місця навчання, якщо не зачіпаються інтереси іншого закладу-партнера, і за погодженням із закладом-партнером, якщо його інтереси зачіпаються.

У разі залучення до виконання програми академічної мобільності фінансової або іншої підтримки сторонніх організацій або на умовах співфінансування, у тому числі міжнародними організаціями (крім закладу-партнера), така організація є третьою стороною під час укладання партнерського договору.

14. У договорі академічної мобільності, що укладається між особою, яку відібрано відповідно вимог цього Порядку для участі у програмі академічної мобільності, та українським закладом освіти (науковою установою) постійного місця навчання, зазначаються:

- реквізити паспорта громадянина України, документа, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства, та довідки про присвоєння йому реєстраційного номера облікової картки платника податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті);
- мета, завдання, вид та форма, тривалість, строк (у разі потреби етапи); результати, яких очікується досягти; документ, що отримує учасник після завершення участі у програмі академічної мобільності; перелік та зміст освітніх компонентів, обсяг навчального навантаження, детальний опис оцінювання результатів та їх відображення в додатку до диплома (для освітньої академічної мобільності);
- права та обов'язки сторін;
- фінансові умови програми академічної мобільності, умови медичного забезпечення або медичного страхування;
- строк, умови та порядок звітування під час або після повернення до українського закладу-партнера, визнання результатів академічної мобільності, а також заходи, що вживатимуться в разі недосягнення цілей академічної мобільності або невизнання її результатів;
- порядок вибору додаткових навчальних дисциплін (крім вивчення в закладі-партнері обов'язкових навчальних дисциплін) для освітньої академічної мобільності;
- строк, умови та порядок ліквідації академічної заборгованості, у тому числі в закладі-партнері;
- порядок внесення змін до договору академічної мобільності;
- інші умови, необхідні для забезпечення досягнення результатів академічної мобільності.

Договір академічної мобільності, що укладається під час реалізації будь-якого виду чи форми академічної мобільності українським учасником, який навчається на підставі державного (регіонального) замовлення, в обов'язковому порядку повинен містити вимогу щодо незбільшення строку здобуття відповідного освітнього, освітньо-наукового/освітньо-творчого рівня або наукового ступеня та в разі невиконання цієї вимоги — продовження строку здобуття освіти такою особою понад нормативний для такого освітнього, освітньо-наукового/освітньо-творчого рівня або наукового ступеня за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб.

У разі коли український учасник є неповнолітньою особою, договір академічної мобільності укладається з одним із його батьків або особою, яка є його законним представником.

Після укладення договору академічної мобільності керівник українського закладу-партнера видає розпорядчий документ, в якому визначається мета, строк, умови (у тому числі фінансові) програми академічної мобільності українського учасника. Особа набуває статусу українського учасника з дати, визначеної в такому документі.

15. На період освітньої академічної мобільності українські учасники:

- зберігають за собою місце навчання, право на призначення академічної та/або соціальної стипендії незалежно від наявності в партнерському договорі та/або договорі академічної мобільності положення щодо фінансової підтримки закладом-партнером у грошовій та/або безгрошовій формі та її обсягів; інше соціальне забезпечення відповідно до законодавства. Стипендіальне забезпечення під час та після завершення участі у програмі академічної мобільності здійснюється відповідно до законодавства;
 - мають право самостійного вибору додаткових навчальних дисциплін (крім вивчення в закладі-партнері обов'язкових навчальних дисциплін);
 - у частині освітньої та/або наукової академічної мобільності мають права і обов'язки здобувача освіти (наукового ступеня) закладу-партнера (крім фінансового (стипендіального та іншого соціального) забезпечення).
- Відомості про українського учасника освітньої академічної мобільності вносяться до Єдиної державної електронної бази з питань освіти українським закладом постійного місця навчання, а в разі участі українського учасника освітньої академічної мобільності у внутрішній освітній академічній мобільності — також закладом-партнером як про учасника, що тимчасово допущений до занять.

У разі реалізації відповідно до законодавства українським учасником освітньої академічної мобільності права на академічну відпустку або перерву в навчанні до партнерського договору та договору про академічну мобільність за ініціативою українського закладу освіти (наукової установи) вносяться відповідні зміни.

16. На період академічної мобільності українські учасники — педагогічні, науково-педагогічні, наукові та інші працівники зберігають на строк до:

- двох років — посаду за основним місцем роботи;
- шести місяців — оплату праці за основним місцем роботи в розмірі середньої заробітної плати відповідно до законодавства, якщо підтримка у грошовій формі протягом усього строку участі у програмі академічної мобільності у закладі-партнері не передбачена або передбачена в розмірі, що на дату укладення договору про академічну мобільність є меншою за розмір середнього прожиткового мінімуму в країні перебування.

17. Іноземні учасники — здобувачі освіти (наукового ступеня) можуть бути зараховані до українського закладу-партнера на навчання за рахунок грантів або коштів фізичних (юридичних) осіб, у тому числі міжнародних організацій, або за рахунок власних надходжень українського закладу-партнера, або на умовах безоплатного навчання в разі взаємного обміну закладами-партнерами на безоплатній основі здобувачами освіти в разі, коли кількість таких іноземних учасників не перевищує кількості українських учасників і ця норма визначена партнерським договором.

Іноземні учасники в частині освітньої та/або наукової академічної мобільності мають права та обов'язки українських учасників (крім фінансового (стипендіального та іншого соціального) забезпечення).

Іноземний учасник, який в межах освітньої академічної мобільності відповідно до Закону України «Про вищу освіту» здобуває вищу освіту за узгодженими між закладами-партнерами освітніми програмами, що завершуються отриманням спільного (подвійного) документа про вищу освіту, під час перебування в закладі-партнері може бути зарахований на навчання до українського закладу-партнера на умовах, визначених партнерським договором. Інформація про такого учасника вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Додаткові умови залучення українськими закладами освіти (науковими установами) іноземних учасників можуть визначатися в партнерському договорі та/або договорі академічної мобільності.

18. Визнання результатів освітньої академічної мобільності українських учасників здійснюється на основі кредитів ЄКТС.

Зміст освітніх компонентів та обсяг навчального навантаження, виконаного учасником академічної мобільності в закладі-партнері, підтверджуються академічною довідкою або іншим аналогічним документом, виданим таким закладом згідно з партнерським договором.

Порівняння змісту освітніх компонентів та обсягу навчального навантаження, виконаного відповідно до договору академічної мобільності, здійснюється шляхом зіставлення результатів навчання, яких досягнуто в закладі-партнері, та результатів навчання, запланованих освітньою (освітньо-професійною) програмою українського закладу-партнера постійного місця навчання.

При цьому український заклад-партнер постійного місця навчання визначає кількість кредитів ЄКТС, за якими українського учасника атестовано в закладі-партнері і які будуть зараховані як результати навчання, заплановані освітньою (освітньо-професійною) програмою за постійним місцем навчання. Ці кредити ЄКТС у подальшому використовуються для встановлення факту виконання українським учасником кваліфікаційних вимог для здобуття певного освітнього (освітньо-наукового/освітньо-творчого, наукового) ступеня. У разі потреби результати навчання (бали, оцінки), виставлені закладом-партнером, переводяться в систему оцінювання українського закладу-партнера постійного місця навчання. Визначені освітні компоненти визначаються українським закладом-партнером постійного місця навчання в повному обсязі, а український учасник, щодо якого прийнято таке рішення, не повинен виконувати будь-яке інше додаткове навчальне навантаження за цими освітніми компонентами.

У разі невиконання українським учасником під час перебування в закладі-партнері умов, визначених у договорі академічної мобільності в частині опанування змісту освітніх компонентів та виконання обсягу навчального навантаження, такий учасник після повернення до закладу освіти (наукової установи) постійного місця навчання в установленому порядку ліквідує академічну заборгованість до закінчення першого семестрового контролю після його повернення або проходить повторне навчання відповідного змісту освітніх компонентів та обсягу навчального навантаження за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб.

19. Відповідальність за дотримання вимог законодавства під час виконання програми академічної мобільності, прав учасників академічної мобільності, прозорості під час і після її виконання, ефективного, раціонального та цільового використання коштів несуть керівники українських закладів-партнерів.

Обов'язковою умовою є оприлюднення результатів відбору українських учасників, звіту про завершення ними виконання програми академічної мобільності та її результатів на офіційному веб-сайті українського закладу-партнера.

20. Фінансування витрат українського закладу, пов'язаних із виконанням програм академічної мобільності, може здійснюватися за рахунок:

- грантів;
- коштів, передбачених у державному (відповідному місцевому) бюджеті;
- власних коштів українського закладу-партнера;
- коштів іноземного закладу-партнера;
- інших джерел, не заборонених законодавством.

Матеріальне забезпечення українських учасників у програмах міжнародної академічної мобільності відповідно до міжнародних договорів України на двосторонній основі або за рахунок сторони, що приймає, або за рахунок сторони, що направляє, крім вимог, визначених цим Порядком, здійснюється відповідно до вимог Положення про умови матеріального забезпечення осіб, направлених за кордон на навчання та стажування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 1996 р. № 287 (Офіційний вісник України, 1996 р., № 8, ст. 249; 2017 р., № 31, ст. 943). В інших випадках фінансування витрат, які здійснює український учасник, включаючи оплату проїзду, проживання, добових, харчування, медичне забезпечення та страхування тощо, здійснюється за власні кошти такого учасника та/або інших фізичних (юридичних) осіб, якщо заклад-партнер не забезпечує здійснення зазначених витрат.

На українські заклади освіти (наукові установи) та учасників академічної мобільності не поширюється дія:

постанови Кабінету Міністрів України від 20 січня 2010 р. № 82 «Про норми відшкодування витрат, пов'язаних з направленням вихованців, учнів, студентів, курсантів, слухачів, стажистів, клінічних ординаторів, аспірантів і докторантів для участі у заходах, що проводяться в Україні та за кордоном» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 7, ст. 337);

Положення про навчання студентів та стажування (наукове стажування) аспірантів, ад'юнктів, докторантів, наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 411 «Питання навчання студентів та стажування (наукового стажування) аспірантів, ад'юнктів і докторантів, наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 28, ст. 1195).

Надання українським закладом освіти (науковою установою) державної або комунальної форми власності українським учасникам організаційних, протокольно-інформаційних, консультативних послуг, послуг з перекладу здійснюється безоплатно відповідно до законодавства.

21. На заклади професійної (професійно-технічної) освіти та заклади фахової передвищої освіти, які здійснюють підготовку здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти та в межах, визначених статтями 52 і 53 Закону України «Про професійну (професійно-технічну) освіту», беруть участь у міжнародному співробітництві, поширюються вимоги цього Порядку в разі, коли:

- укладено договори про співробітництво з іноземними закладами освіти, міжнародними організаціями (фондами), іншими фізичними (юридичними) особами; метою міжнародного співробітництва в частині навчання українського учасника в іноземному закладі професійної (професійно-технічної) освіти — партнері або іноземному учасника в українському закладі професійної (професійно-технічної) освіти — партнері є досягнення результатів навчання та/або відповідних компетентностей, що будуть визнані в українському (для українського учасника) або іноземному (для іноземного учасника) закладі-партнері постійного місця навчання і враховані як виконання освітнього компонента відповідної освітньо-професійної програми;
- участь у програмі міжнародного співробітництва здобувача професійної (професійно-технічної) освіти, який навчається в українському закладі на підставі державного (регіонального) замовлення, не призведе до збільшення нормативного строку здобуття освітнього-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник». У разі коли ця вимога не виконується (не може бути виконана), навчання такої особи після закінчення нормативного строку навчання здійснюється за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб;
- визнання результатів навчання в межах міжнародного співробітництва здійснюється шляхом зіставлення результатів, яких досягнуто в закладі-партнері, та результатів, запланованих освітньо-професійною програмою українського закладу-партнера постійного місця навчання;
- з українським учасником (у разі його неповнолітності з одним із його батьків або особою, яка є його законним представником) укладається договір про участь у програмі міжнародного співробітництва, що містить всі умови договору академічної мобільності, визначені пунктом 14 цього Порядку.

22. МОН з метою врегулювання ситуацій, що виникають під час реалізації права на міжнародну та внутрішню академічну мобільність і не врегульовані цим Порядком, має право видавати накази в установленому законодавством порядку.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 травня 2022 р. № 596
Київ

Про внесення змін до списку громадян України, які рятували євреїв на території України під час Голокосту у роки Другої світової війни та удостоєні Ізраїльським інститутом катастрофи і героїзму національного меморіалу Катастрофи (Голокосту) і Героїзму «Яд ва-Шем» звання Праведника народів світу або Єврейською Радою України — звання Праведника України чи Праведника Бабиного Яру

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до списку громадян України, які рятували євреїв на території України під час Голокосту у роки Другої світової війни та удостоєні Ізраїльським інститутом катастрофи і героїзму національного меморіалу Катастрофи (Голокосту) і Героїзму «Яд ва-Шем» звання Праведника народів світу або Єврейською Радою України — звання Праведника України чи Праведника Бабиного Яру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2021 р. № 935 «Деякі питання призначення і виплати довічних державних стипендій для громадян України, які рятували євреїв на території України під час Голокосту у роки Другої світової війни, та про визнання такими, що втратили чинність, постанов Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 139 і від 9 серпня 2017 р. № 568» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 74, ст. 4633), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 травня 2022 р. № 596

ЗМІНИ,
що вносяться до списку громадян України, які рятували євреїв на території України під час Голокосту у роки Другої світової війни та удостоєні Ізраїльським інститутом катастрофи і героїзму національного меморіалу Катастрофи (Голокосту) і Героїзму «Яд ва-Шем» звання Праведника народів світу або Єврейською Радою України — звання Праведника України чи Праведника Бабиного Яру

1. Розділ «Праведники народів світу» доповнити пунктами 11¹ і 12¹ такого змісту:

«11 ¹ .	Репетуха Парасковія Савівна	1 квітня 1938 р.	Рівненська область»;
«12 ¹ .	Слободяник Олександр Олексійович	12 червня 1930 р.	Херсонська область».

2. Розділ «Праведники України» доповнити пунктами 2^{1—3}, 3¹ і 3² такого змісту:

«2 ¹ .	Вовкотруб Іван-Стефан Григорович	1 січня 1936 р.	Львівська область
2 ² .	Калініна Євгенія Степанівна	27 липня 1937 р.	Київська область
2 ³ .	Лазнюк Надія Василівна	11 липня 1933 р.	м. Київ»;
«3 ¹ .	Міндлер Юзефа Стахівна	12 березня 1933 р.	Івано-Франківська область
3 ² .	Рибалкіна Лідія Миколаївна	10 лютого 1932 р.	м. Харків».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 травня 2022 р. № 597
Київ

Про внесення змін до пункту 24 постанови Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2020 р. № 1236 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 1 березня 2021 р. № 178

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести зміну до пункту 24 постанови Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2020 р. № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протієпідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 1, ст. 14, № 35, ст. 2100), виключивши підпункт 2¹.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 1 березня 2021 р. № 178 «Деякі питання функціонування Електронної бази даних списку очікування на проведення вакцинації від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 21, ст. 936).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 травня 2022 р. № 598
Київ

Деякі питання Національного реєстру донорів крові та компонентів крові

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 267 «Про затвердження Положення про Міністерство охорони здоров'я України» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 38, ст. 1141; 2020 р., № 17, ст. 653) і від 25 квітня 2018 р. № 411 «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 46, ст. 1604; 2020 р., № 40, ст. 1294; 2021 р., № 94, ст. 6076) зміни, що додаються.

2. Визнати такими, що втратили чинність, пункти 1 і 3 постанови Кабінету Міністрів України від 24 листопада 2021 р. № 1229 «Деякі питання функціонування Національного реєстру донорів крові та компонентів крові, а також осіб, яким заборонено виконувати донорську функцію, в електронній системі охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 94, ст. 6076).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 травня 2022 р. № 598

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 267 і від 25 квітня 2018 р. № 411

1. Абзац двадцять дев'ятий підпункту 11 пункту 4 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 267, виключити.

ДОКУМЕНТИ

2. У Порядку функціонування електронної системи охорони здоров'я, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 411:

1) в абзаці шістнадцятому пункту 2 слова «, «Про безпеку та якість донорської крові та компонентів крові» виключити;

2) абзац другий пункту 5 викласти в такій редакції:

«Володільцем відомостей Реєстру медичних спеціалістів, Реєстру суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я, Реєстру медичних висновків є МОЗ. Розпорядником Реєстру медичних спеціалістів, Реєстру суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я, Реєстру медичних висновків є НСЗУ.»;

3) підпункт 8¹ пункту 8 викласти в такій редакції:

«8¹) виконання разом з інтегрованими з нею інформаційно-комунікаційними системами функцій, передбачених Законом України «Про безпеку та якість донорської крові та компонентів крові»»;

4) підпункт 9¹ пункту 20 виключити;

5) у пункті 21 слова «, крім Національного реєстру донорів крові та компонентів крові, а також осіб, яким заборонено виконувати донорську функцію, в електронній системі охорони здоров'я» виключити.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 травня 2022 р. № 600
Київ

Про затвердження Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Італійської Республіки про поліцейське співробітництво

Кабінет Міністрів України постановляє:
Затвердити Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Італійської Республіки про поліцейське співробітництво, вчинену 10 червня 2021 р. у м. Києві.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 373-р
Київ

Про звільнення Краснолуцького О. В. з посади заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України

Звільнити Краснолуцького Олександра Васильовича з посади заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України відповідно до абзацу першого частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 374-р
Київ

Про призначення Краснолуцького О. В. заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України

Призначити Краснолуцького Олександра Васильовича заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 375-р
Київ

Про звільнення Пуня В. Т. з посади першого заступника Голови Державного агентства лісових ресурсів України

Звільнити Пуня Віталія Теодоровича з посади першого заступника Голови Державного агентства лісових ресурсів України за угодою сторін (пункт 3 частини першої статті 83 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 376-р
Київ

Про звільнення Цілини В. В. з посади першого заступника Голови Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками

Звільнити Цілину Владислава Володимировича з посади першого заступника Голови Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками 22 травня 2022 р. у зв'язку із закінченням строку призначення на посаду (абзац перший частини першої статті 85 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 378-р
Київ

Про звільнення Хорєва М. Ю. з посади заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України

Звільнити Хорєва Михайла Юрійовича з посади заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України відповідно до абзацу першого частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 380-р
Київ

Про звільнення Ставчук І. І. з посади заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України з питань європейської інтеграції

Звільнити Ставчук Ірину Іванівну з посади заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України з питань європейської інтеграції відповідно до абзацу першого частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 381-р
Київ

Про призначення Крамаренко О. В. заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України

Призначити Крамаренко Олену Володимирівну заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 382-р
Київ

Про призначення Федоренка Є. О. заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України

Призначити Федоренка Євгенія Олександровича заступником Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 383-р
Київ

Про призначення Колісника М. О. заступником Міністра енергетики України

Призначити Колісника Миколу Олександровича заступником Міністра енергетики України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 384-р
Київ

Деякі питання правління акціонерного товариства «Українська залізниця»

1. Припинити повноваження членів правління акціонерного товариства «Українська залізниця» Цубера Павла Петровича та Бойка Григорія Анатолійовича, звільнивши їх із займаних посад у зв'язку з розірванням трудових контрактів за угодою сторін.

2. Призначити з 18 травня 2022 р. членами правління акціонерного товариства «Українська залізниця» Крота Володимира Степановича, Черніцького Романа Романовича та Єрьоміна Вячеслава Володимировича строком до 31 березня 2025 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 385-р
Київ

Деякі питання управління активами, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у виняткових випадках

З метою запобігання ризику виникнення надзвичайної ситуації в енергетичній сфері, відповідно до статті 21¹ Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів»:

1. Погодитися із пропозицією Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, забезпечити передачу активів відповідно до пункту 1 цього розпорядження згідно з актами приймання-передачі на період до усунення ризику збою та/або переривання функціонування активів, що може призвести до виникнення надзвичайних ситуацій, і до завершення здійснення процесуальних заходів.

2. Національному агентству з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, забезпечити передачу активів відповідно до пункту 1 цього розпорядження згідно з актами приймання-передачі на період до усунення ризику збою та/або переривання функціонування активів, що може призвести до виникнення надзвичайних ситуацій.

3. Товариству з обмеженою відповідальністю «Нафтогаз Ойл Трейдинг», Міністерству енергетики та Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, вжити відповідно до законодавства всіх дієвих заходів, спрямованих на запобігання ризику збою та/або переривання функціонування активів, що може призвести до виникнення надзвичайних ситуацій.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 лютого 2022 р. № 316-р
Київ

Про подання до Верховної Ради України проекту Закону України «Про вихід з Угоди про увічнення пам'яті про мужність і героїзм народів держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років»

Подати до Верховної Ради України проект Закону України «Про вихід з Угоди про увічнення пам'яті про мужність і героїзм народів держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 травня 2022 р. № 389-р
Київ

Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету

1. Відповідно до пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України від 21 квітня 2022 р. № 2218-IX «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» та з метою підвищення обороноздатності держави в умовах воєнного стану, введеного в дію Указом Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 «Про введення воєнного стану в Україні», виділити Головному управлінню розвідки Міністерства оборони 1 233 803,6 тис. гривень за програмою 5961010 «Розвідувальна діяльність у сфері оборони» для закупівлі, утримання, ремонту озброєння та військової техніки, матеріально-технічного забезпечення розвідувального органу Міністерства оборони.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Головному управлінню розвідки Міністерства оборони подати до 30 грудня 2022 р. Міністерству фінансів, Міністерству економіки та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

3. В абзацах першому і другому пункту 1 розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2022 р. № 318 «Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету» цифри «119 199 418,2», «80 879 860,9» і «17 495 984,2» замінити відповідно цифрами «117 965 614,6», «79 646 057,3» і «16 262 180,6».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2022 р. № 390-р
Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про співробітництво у використанні інформації про тих, хто подорожує

Подати на ратифікацію Верховною Радою України Угоду між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про співробітництво у використанні інформації про тих, хто подорожує, вчинену 30 серпня 2021 р. у м. Вашингтоні.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2022 р. № 391-р
Київ

Про внесення змін у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523

Внести у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523 «Деякі питання надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 45, ст. 1193; 2021 р., № 69, ст. 203) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 17 травня 2022 р. № 391-р

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток до розпорядження
Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523

1. Пункт 131 викласти в такій редакції:			
«131.	01815	Рестрація, перереєстрація колісних транспортних засобів усіх категорій з видачею свідоцтва про рестрацію та номерних знаків, зняття з обліку транспортного засобу з видачею облікової картки та номерних знаків для разових поїздок (для транспортних засобів, які відповідно до законодавства не підлягають огляду/експертному дослідженню, або на які подано підтвердні документи про його проведення, або якщо інформація про його проведення міститься в єдиній інформаційній системі МВС)	Закон України «Про дорожній рух»
5».			
2. Пункти 132—136, 261 виключити.			

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «КРАЄВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KRAYEVA v. UKRAINE)

(Заява № 72858/13)

Стислий виклад рішення від 13 січня 2022 року

23 квітня 2013 року заявниця, яка працювала спеціалістом з декларування імпортованих вантажів підприємства, подала до митного органу митну декларацію, рахунок-

ДОКУМЕНТИ

фактуру та інші товаросупроводжувальні документи щодо певних товарів, придбаних у швейцарської компанії (далі — продавець). У митній декларації заявниця вказала вартість товару, яку продавець зазначив у рахунку-фактурі, однак у договорі купівлі-продажу товарів була вказана інша вартість товару. Наступного дня, виявивши зазначену невідповідність у документах, заявниця повідомила митний орган про помилку та попросила дати можливість виправити її. Того ж дня заявниця отримала лист від продавця, в якому він визнав, що надіслав їй неправильний рахунок-фактуру. Митний орган відмовив заявниці у прийнятті її письмового пояснення.

24 квітня 2013 року митний орган склав протокол про адміністративне правопорушення щодо заявниці за подання митному органу неправдивих відомостей, що призвело до недоплати ввізного мита. Заявниця оскаржила цей протокол до суду, стверджуючи, що її дії впливали з помилки, допущеної продавцем у рахунку-фактурі, і це підтверджувалося доказами, у тому числі листом продавця від 24 квітня 2013 року.

15 липня 2013 року Ленінський районний суд міста Запоріжжя (далі — суд першої інстанції) зактив провадження у справі про адміністративне правопорушення щодо заявниці у зв'язку з відсутністю у її діях складу адміністративного правопорушення. Митний орган подав апеляційну скаргу на рішення суду першої інстанції.

23 серпня 2013 року Апеляційний суд Запорізької області (далі — апеляційний суд) задовольнив апеляційну скаргу митного органу, скасував постанову суду першої інстанції, конфіскував товар та зобов'язав заявницю сплатити штраф у розмірі вартості імпортованого товару (48 661,56 євро).

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що штраф, накладений на неї під час провадження про адміністративне правопорушення, був незаконним і непропорційним; за пунктом 1 статті 6 Конвенції на несправедливість провадження у справі про адміністративне правопорушення щодо неї.

Розглянувши скаргу заявниці за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції, Європейський суд вказав, що апеляційний суд лише в загальних формулюваннях посплався на «характер вчиненого правопорушення та спосіб його вчинення», «дані про особу [заявниці]» та «майновий стан», не зазначивши додаткових відомостей, а текст постанови апеляційного суду не містив жодної оцінки відповідних обставин, у тому числі ставлення та поведінки заявниці, зв'язку між її поведінкою та правопорушенням або оцінки її майнового стану. Європейський суд вважає, що межі проведеного національними судами розгляду справи були занадто вузьким, щоб відповідати вимозі встановлення «справедливого балансу», притаманній другому абзацу статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Європейський суд дійшов висновку, що накладене на заявницю стягнення, зокрема, розмір штрафу, який її зобов'язали сплатити згідно з постановою апеляційного суду, становило непропорційне втручання у її майнові права, та констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Щодо скарги заявниці за пунктом 1 статті 6 Конвенції, Європейський суд зазначив, що він розглянув основне питання скарги заявниці, зокрема непропорційний характер втручання в її майнові права внаслідок накладення на неї стягнення в адміністративному провадженні, і немає необхідності у винесенні окремого рішення щодо прийнятності та суті наведених тверджень заявниці про порушення статті 6 Конвенції.

Крім того, Європейський суд зауважив, що національне законодавство дозволяє заявниці вимагати перегляду справи та дає право національним судам у поновленому провадженні прямо застосовувати Конвенцію та практику Європейського суду за у випадку суперечності між ними та положеннями національного законодавства.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* прийнятною скаргу за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції;
2. *Постановляє*, що було порушено статтю 1 Першого протоколу до Конвенції;

3. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати прийнятність та суть скарги заявниці за статтею 6 Конвенції;
4. *Відхиляє* вимогу заявниці щодо справедливої сатисфакції.

СПРАВА «САВІНОЧКІН ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SAVINOSCHKIN AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 39814/20 та 5 інших)

Стислий виклад рішення від 13 січня 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість кримінальних проваджень у їхніх справах була несумісною із вимогою «розумного строку» та на відсутність у них ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

З огляду на всі наявні в Європейському суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінальних проваджень у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Виришує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;
4. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ІСТОМІНА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ISTOMINA v. UKRAINE)

(заява № 23312/15)

Стислий виклад рішення від 13 січня 2022 року

У 2015 році щодо заявниці було порушено кримінальні провадження за підозрою у ухиленні від сплати податків, причетності до діяльності фіктивних підприємств і підроблених документів. Загальний розмір завданих збитків оцінювався у суму понад 12 млн. грн.

У березні 2015 року Жовтневий районний суд міста Дніпропетровська (далі — районний суд) ухвалив застосувати до заявниці запобіжний захід у вигляді застави в розмірі суми завданих збитків. Заявниця подала клопотання про зміну запобіжного заходу із застави на домашній арешт, стверджуючи, що розмір застави був надмірний і непропорційний її доходу, однак у задоволенні клопотання було відмовлено.

Оскільки заявниця порушила умови застосованого запобіжного заходу, не сплативши суму застави, районний суд у квітні 2015 року обрав заявниці запобіжний захід у вигляді тримання під вартою під час досудового розслідування. В якості альтернативного запобіжного заходу він залишив заставу в тому ж розмірі.

Заявниця неодноразово зверталась до районного та Апеляційного суду Дніпропетровської області із клопотаннями про заміну запобіжного заходу на домашній арешт та зменшення суми застави, однак безуспішно.

Згодом до заявниці було застосовано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту. У вересні 2015 року строк дії запобіжного заходу закінчився і до заявниці не було застосовано іншого запобіжного заходу.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за підпунктом «с» пункту 1 і пунктом 3 статті 5 Конвенції, що рішення судів про тримання її під вартою під час досудового розслідування були безпідставними та не ґрунтувалися на відповідних і достатніх причинах. Вона також скаржилася, що розмір застави був надмірний й суди не перевірили її спроможність сплатити заставу.

Розглянувши скаргу заявниці щодо безпідставності та необґрунтованості рішення судів про тримання її під вартою під час досудового розслідування, Європейський суд дійшов висновку, що національні суди навели «відповідні» та «достатні» підстави для обрання запобіжного заходу заявниці.

Щодо скарги заявниці стосовно розміру застави, Європейський суд зазначив, що під час визначення розміру застави національні суди не здійснили оцінку належних заявничих коштів або майна. Заявниця послідовно стверджувала, що розмір застави був надмірний і непропорційний її доходу, та просила національні суди зменшити його, посилюючись, зокрема, на свій сімейний стан. Однак усі її доводи щодо цього були відхилені судами як необґрунтовані без будь-яких пояснень.

Європейський суд зауважив, що розмір застави, встановлений районним судом, у 125 разів перевищував максимальний розмір, який міг бути визначений для виду злочину, в якому обвинувачувалася заявниця. Європейський суд підкреслив, що, хоча національне законодавство дозволяло суду у «виключних випадках» встановлювати більшій розмірі застави, таке рішення мало передбачати ретельний аналіз обставин справи для обґрунтування її «виключного» характеру.

Європейський суд дійшов висновку, що, зосереджуючись на розмірі шкоди, як стверджувалося, завданій заявницею, не здійснивши ретельної оцінки всіх відповідних факторів, у тому числі її спроможності сплатити визначений розмір застави, і відсутність задовільного пояснення, чому застава була визначена у такому надзвичайно великому розмірі, національні суди не навели відповідного та достатнього обґрунтування для своїх рішень про визначення розміру застави. Європейський суд констатував порушення пункт 3 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД

- «1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з ненав'edenням національними судами відповідного та достатнього обґрунтування для своїх рішень про визначення розміру застави;
3. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:
 - (i) 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;
 - (ii) 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявниці, в якості компенсації судових та інших витрат;
 - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
 4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Громадянин України Романчук Дмитро Сергійович, 29.12.1978 року народження, відповідно до ст. ст. 111, 112, 276-278 та глави 11 КПК України вам повідомляється про підозру в кримінальному провадженні № 42022132580000036 від 15.04.2022 у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Романчук Дмитро Сергійович, 29.12.1978 року народження, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 278 Кримінального процесуального кодексу України Вам необхідно з'явитися о 13 годині 25.05.2022, 26.05.2022, 27.05.2022 до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Святослава Хороброго, 23 (місце фактичного розташування), для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України у кримінальному провадженні № 42022132580000036 від 15.04.2022, допиту в якості підозрюваного, а також проведення інших слідчих та процесуальних дій у зазначеному кримінальному провадженні. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик вказані у ст. ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Громадянин України Чайка Валерій Григорович, 14.07.1949 року народження, відповідно до ст. ст. 111, 112, 276-278 та глави 11 КПК України вам повідомляється про підозру в кримінальному провадженні № 42022132580000031 від 12.04.2022 у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Чайка Валерій Григорович, 14.07.1949 року народження, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 278 Кримінального процесуального кодексу України Вам необхідно з'явитися о 13 годині 25.05.2022, 26.05.2022, 27.05.2022 до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Святослава Хороброго, 23 (місце фактичного розташування), для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України у кримінальному провадженні № 42022132580000031 від 12.04.2022, допиту в якості підозрюваного, а також проведення інших слідчих та процесуальних дій у зазначеному кримінальному провадженні. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик вказані у ст. ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України.

Повідомлення про підозру

м. Харків 19 травня 2022 року

Леонов Володимир Сергійович, 06.05.1981 р.н., громадянин України, на підставі ст. ст. 36, 135, 276, 277, 278 КПК України, Вам у кримінальному провадженні № 62022170020000132 від 08.03.2022 повідомляється про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст. ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Леонова Володимира Сергійовича, 06.05.1981 р.н., місце реєстрації: вулиця Чоботарська, будинок № 37/39, місто Вовчанськ, Чугувський район, Харківська область, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 25.05.2022, 28.05.2022, 31.05.2022 о 10 год. 00 хв. до Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, розташованого за адресою: вулиця Євгена Котляра, 7, місто Харків (каб. № 6) для допиту в якості підозрюваного та проведення інших процесуальних дій по даному кримінальному провадженню.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Азаров Микола Янович, 17.12.1947 р.н., відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 25.05.2022 о 10 год. до Державного бюро розслідувань за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, кабінет № 521 для допиту у статусі підозрюваного та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202100000000279 від 09.04.2021 (виділені з кримінального провадження № 4201600000003488 від 17.11.2016) за підозрою Януковича В. Ф. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та Азарова М. Я. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111 КК України.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.
Слідчий ДБР І. Єрохін (044) 365 40 00

Оголошення про виклик до суду

У провадженні Вищого антикорупційного суду перебувають матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 5201800000000215 від 14 березня 2018 року за обвинуваченням Голобородька Ігоря Валентиновича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, Ведуги Ігоря Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України. Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 02 лютого 2021 року постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні за обвинуваченням Голобородька Ігоря Валентиновича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, Ведуги Ігоря Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

У зв'язку з чим Голобородько Ігор Валентинович, громадянин України, 26.06.1975 року народження, уродженець м. Жовті Води Дніпропетровської області, зареєстрований та останнє відоме місце проживання: вул. Потапова, буд. 30, м. Жовті Води, Дніпропетровська обл., 52210, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 31 травня 2022 року о 16 годині 30 хвилин у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41, телефон +380-44-585-59-51), та Ведуга Ігор Володимирович, громадянин України, 29.10.1963 року народження, уродженець м. Жовті Води, Дніпропетровської області, зареєстрований та останнє відоме місце проживання: вул. Хмельницького, 21, кв. 23А, м. Жовті Води, Дніпропетровська обл., 52210, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 31 травня 2022 року о 16 годині 30 хвилин у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41, телефон +380-44-585-59-51), *головуючий суддя: Крук Є. В., Кравчук О. О., Білоус І. О.*

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Азаров Микола Янович, 17.12.1947 р.н., відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 26.05.2022 о 10 год. до Державного бюро розслідувань за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, кабінет № 521 для допиту у статусі підозрюваного та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202100000000279 від 09.04.2021 (виділені з кримінального провадження № 4201600000003488 від 17.11.2016) за підозрою Януковича В. Ф. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та Азарова М. Я. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111 КК України.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.
Слідчий ДБР І. Єрохін (044) 365 40 00

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Громадянин Російської Федерації Орехов Максим Сергійович, 27.12.1992 року народження, відповідно до вимог ст.ст. 111, 135, 278 КПК України вам повідомляється про підозру у кримінальному провадженні № 4202200000000434 від 11.04.2022 у скоєнні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Громадянин Російської Федерації Орехов Максим Сергійович, 27.12.1992 року народження, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, Кримінального процесуального кодексу України Вам необхідно з'явитися 24.05.2022, 27.05.2022 та 30.05.2022 до старшого слідчого в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту, Головного слідчого управління Національної поліції України старшого лейтенанта поліції Гнасевича Володимира Вікторовича в каб. № 512 приміщення Головного слідчого управління НПУ України, що знаходиться за адресою м. Київ, просп. В. Лобановського, 51, для допиту в якості підозрюваного, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 4202200000000434 від 11.04.2022 в якості підозрюваного. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик викладені у ст.ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Кусюк Сергій Миколайович, 01 грудня 1966 року народження, громадянин України, м. Київ, вул. Урлівська, 11/44, кв. 347, відповідно до вимог ст. ст. 113, 133, 135, 138, 139, 278 КПК України викликається із захисником 30.05.2022 на 09 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для участі у проведенні слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202200000000142 від 11.03.2022 за Вашої участі, у статусі підозрюваного.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Шабаш Олег Олександрович, 14 травня 1985 року народження, громадянин України, м. Київ, пр-т. Червонозоряний, 152-а, кім. 9-14а, відповідно до вимог ст. ст. 113, 133, 135, 138, 139, 278 КПК України викликається із захисником 30.05.2022 на 10 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для участі у проведенні слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202200000000142 від 11.03.2022 за Вашої участі, у статусі підозрюваного.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Щинкін Роман Анатолійович, 12 лютого 1974 року народження, громадянин України, м. Київ, вул. Антоновича (кол. Горького), 103Б, кв. 99, відповідно до вимог ст. ст. 113, 133, 135, 138, 139, 278 КПК України викликається із захисником 30.05.2022 на 16 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для участі у проведенні слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202200000000142 від 11.03.2022 за Вашої участі, у статусі підозрюваного.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Бовсуновський Василь Васильович, 25.07.1987 р.н., уродженець с. Дмитрівка Шахтарського району Донецької області, раніше зареєстрований за адресою: м. Донецьк, вул. Батіщева, 7, кв. 110, проживаючий в м. Донецьк, на підставі ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитись 27.05.2022 о 10 год. 00 хв. до старшого слідчого в ОВС СВ УСБУ в Полтавській області Димаря Ю. С. за адресою: м. Полтава, вул. Соборності, 40, каб. №17 (тел. 0532-511-817) для допиту в якості свідка, проведення інших слідчих (розшукових) та процесуальних дій у кримінальному провадженні №42019170690000080 від 07.08.2019, в якості свідка.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Бовсуновський Василь Васильович, 25.07.1987 р.н., уродженець с. Дмитрівка Шахтарського району Донецької області, раніше зареєстрований за адресою: м. Донецьк, вул. Батіщева, 7, кв. 110, проживаючий в м. Донецьк, на підставі ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитись 28.05.2022 о 10 год. 00 хв. до старшого слідчого в ОВС СВ УСБУ в Полтавській області Димаря Ю. С. за адресою: м. Полтава, вул. Соборності, 40, каб. №17 (тел. 0532-511-817) для допиту в якості свідка, проведення інших слідчих (розшукових) та процесуальних дій у кримінальному провадженні №42019170690000080 від 07.08.2019, в якості свідка.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про прилюднення заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки проекту генерального плану с. Мошун Бучанського району Київської області, що розроблений на підставі рішення Горенської сільської ради від 02 березня 2017 року, 18-та сесія 7-го скликання

Замовник: Гостомельська селищна військова адміністрація Бучанського району Київської області.

Розробник: Проектний інститут СБ України.

Ознайомитися з заявою про визначення обсягу СЕО можливо в приміщенні Гостомельської селищної ради, за адресою: Київська обл., смт Гостомель, вул. Свято-Покровська, 220, та на офіційному веб сайті Гостомельської селищної ради — gostomel-rada.gov.ua

Строк громадського обговорення заяви 15 днів з дня її оприлюднення. Пропозиції (зауваження) подаються у письмовій формі на адресу Гостомельської селищної військової адміністрації: Київська обл., смт Гостомель, вул. Свято-Покровська, 220.

Подання та прийом пропозицій здійснюються з 21.05.2022 р. по 04.06.2022 р. Пропозиції, подані після встановленого строку, не розглядаються.

Відповідальна особа — Ермолаєв В. А. — начальник управління містобудування, архітектури та земельних ресурсів Гостомельської селищної ради. тел.: +38(04597) 3-15-56.

Необхідність проведення транскордонних консультацій щодо проекту документа державного планування — відсутня.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Шафаренко Богдан Миколайович, 05 листопада 1990 року народження, громадянин України, Київська область, м. Обухів, вул. Київська, 176-а, кв. 100, відповідно до вимог ст. ст. 113, 133, 135, 138, 139, 278 КПК України викликається із захисником 30.05.2022 на 11 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для участі у проведенні слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202200000000142 від 11.03.2022 за Вашої участі, у статусі підозрюваного.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Дев'ятий Сергій Михайлович, 21 квітня 1991 року народження, громадянин України, Вінницька область, Чернівецький район, с. Сокіл, вул. Жовтнева, 11, відповідно до вимог ст. ст. 113, 133, 135, 138, 139, 278 КПК України викликається із захисником 30.05.2022 на 12 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для участі у проведенні слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202200000000142 від 11.03.2022 за Вашої участі, у статусі підозрюваного.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Цвігун Олексій Юрійович, 03 квітня 1990 року народження, громадянин України, м. Київ, пр-т Червонозоряний, 152-а, відповідно до вимог ст. ст. 113, 133, 135, 138, 139, 278 КПК України викликається із захисником 30.05.2022 на 14 год. 00 хв. до Державного бюро розслідувань у службовий кабінет № 517 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для участі у проведенні слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні № 6202200000000142 від 11.03.2022 за Вашої участі, у статусі підозрюваного.

Поважні причини та наслідки неприбуття зазначені у ст. ст. 138-139 КПК України.

Слідчий ДБР В. Ільїн

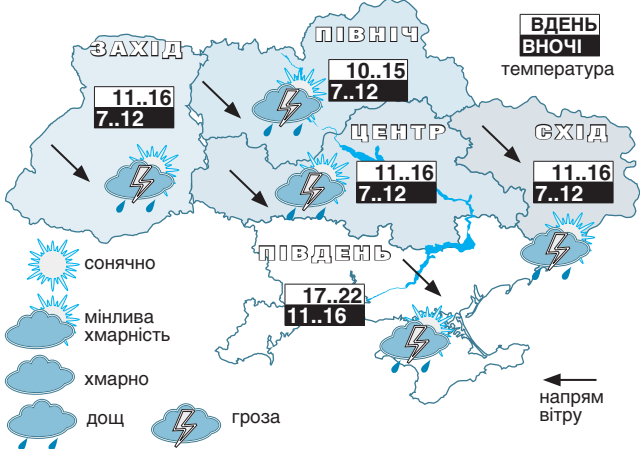
ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Іноземцев Андрій Вікторович, 29.06.1985 р.н., уродженець смт. Велика Багачка Полтавської області, раніше зареєстрований за адресою: м. Донецьк, вул. Герцена, буд. 75, проживаючий в м. Севастополь АР Крим, на підставі ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитись 27.05.2022 о 10 год. 00 хв. до старшого слідчого в ОВС СВ УСБУ в Полтавській області Димаря Ю. С. за адресою: м. Полтава, вул. Соборності, 40, каб. №17 (тел. 0532-511-817) для допиту в якості свідка, проведення інших слідчих (розшукових) та процесуальних дій у кримінальному провадженні №22021170000000040 від 24.11.2021, в якості свідка.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Іноземцев Андрій Вікторович, 29.06.1985 р.н., уродженець смт. Велика Багачка Полтавської області, раніше зареєстрований за адресою: м. Донецьк, вул. Герцена, буд. 75, проживаючий в м. Севастополь АР Крим, на підставі ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитись 28.05.2022 о 10 год. 00 хв. до старшого слідчого в ОВС СВ УСБУ в Полтавській області Димаря Ю. С. за адресою: м. Полтава, вул. Соборності, 40, каб. №17 (тел. 0532-511-817) для допиту в якості свідка, проведення інших слідчих (розшукових) та процесуальних дій у кримінальному провадженні №22021170000000040 від 24.11.2021, в якості свідка.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 22 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+7..+12	+10..+15	Черкаська	+6..+11	+10..+15
Житомирська	+7..+12	+10..+15	Кіровоградська	+7..+12	+13..+18
Чернігівська	+6..+11	+9..+14	Полтавська	+6..+11	+10..+15
Сумська	+6..+11	+9..+14	Дніпропетровська	+7..+12	+13..+18
Закарпатська	+7..+12	+17..+22	Одеська	+11..+16	+18..+23
Рівненська	+6..+11	+10..+15	Миколаївська	+10..+15	+17..+22
Львівська	+6..+11	+11..+16	Херсонська	+11..+16	+18..+23
Івано-Франківська	+7..+12	+11..+16	Запорізька	+9..+14	+17..+22
Волинська	+5..+10	+9..+14	Харківська	+5..+10	+11..+16
Хмельницька	+7..+12	+11..+16	Донецька	+8..+13	+13..+18
Чернівецька	+6..+11	+11..+16	Луганська	+7..+12	+11..+16
Тернопільська	+7..+12	+10..+15	Крим	+11..+16	+17..+22
Вінницька	+7..+12	+12..+17	Київ	+10..+12	+12..+14

Укргідрометцентр

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Громадянка України Новікова Альона Василівна, 31.12.1982 року народження, у відповідності до вимог ст.ст. 111, 135, 278 КПК України вам повідомляється про підозру у кримінальному провадженні за №4202200000000517 від 25.04.2022 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, — у державній зраді, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану, та ч. 7 ст. 111-1 КК України, — тобто добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянка України Новікова Альона Василівна, 31.12.1982 року народження, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися 23, 24, 25 травня 2022 року на 11:00 год. до Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Краматорську) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську (м. Дніпро, вул. Старокозацька, буд. 52) тел. роб. (066)-90-50-410 для вручення вам повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України, та здійснення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні з Новіковою Альоною Василівною в якості підозрюваної. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик викладені у ст. ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Громадянка України Оноприч Лариса Анатоліївна, 17.12.1980 року народження, у відповідності до вимог ст. ст. 111, 135, 278 КПК України вам повідомляється про підозру у кримінальному провадженні за №4202200000000517 від 25.04.2022 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, — у державній зраді, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану, та ч. 7 ст. 111-1 КК України, — тобто добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянка України Оноприч Лариса Анатоліївна, 17.12.1980 року народження, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися 23, 24, 25 травня 2022 року на 10:00 год. до Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Краматорську) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську (м. Дніпро, вул. Старокозацька, буд. 52) тел. роб. (066)-90-50-410 для вручення вам повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України, та здійснення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні з Оноприч Ларисою Анатоліївною в якості підозрюваної. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик викладені у ст. ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України.